

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Кафедра кримінального права
Кафедра кримінального процесу**

**ПРОГРАМА АТЕСТАЦІЇ
комплексного екзамену з навчальних дисциплін:**

**«Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства
України», «Кримінальна юстиція: правові доктрини і принципи
правотворчості»**

**для підготовки фахівців ступеня вищої освіти магістра
за спеціальністю 081 «Право»
галузі знань 08 «Право»
Minor**

Київ – 2023

Розробники:

Бабаніна Вікторія – професор кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор;

Мостепанюк Людмила – доцент кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент;

Хахуцяк Ольга – професор кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент;

Кузьмічова-Кисленко Єлизавета – старший викладач кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук.

Програму атестації комплексного екзамену складено на підставі програм навчальних дисциплін «Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства України» та «Кримінальна юстиція: правові доктрини і принципи правотворчості» для здобувачів ступеня вищої освіти магістра за спеціальністю «Право» (081) галузі знань «Право» (08).

Програму обговорено та схвалено на спільному засіданні кафедр кримінального права та кримінального процесу, протокол від 12.01.2023 року № 15.

Схвалено науково-методичною радою Національної академії внутрішніх справ, протокол від 25.01.2023 року № 5.

Затверджено Вченою радою Національної академії внутрішніх справ, протокол від 31.01.2023 року № 2.

ЗМІСТ

ТЕМАТИЧНИЙ ЗМІСТ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН.....	4
ВИМОГИ ДО РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ЗНАНЬ ТА ВМІНЬ.....	24
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ.....	26
МЕТОДИ ПРОВЕДЕННЯ АТЕСТАЦІЇ.....	28
ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ, ЩО ВІНОСИТЬСЯ НА АТЕСТАЦІЮ.....	30
ПЕРЕЛІК ПРАКТИЧНИХ СИТУАЦІЙНИХ ЗАВДАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА АТЕСТАЦІЮ.....	35
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	53

ТЕМАТИЧНИЙ ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є актуальні проблеми застосування кримінального законодавства України, процес професійної підготовки здобувачів вищої освіти в закладах вищої освіти, формування навичок правильної кваліфікації окремих видів кримінальних правопорушень.

Міждисциплінарні зв'язки: «Кримінальне право. Загальна частина», «Кримінальне право. Особлива частина», «Теорія кваліфікації кримінальних правопорушень», «Кваліфікація окремих видів кримінальних правопорушень», «Реалізація кримінального законодавства України», «Кримінально-правова охорона права власності», «Кримінально-правова охорона прав і свобод людини», «Кримінальна відповідальність за корупційні правопорушення».

Програма навчальної дисципліни «Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства України» складається з таких тем:

Тема 1. Актуальні проблеми попередньої кримінально протиправної діяльності.

Тема 2. Актуальні проблеми співучасті у кримінальному правопорушенні.

Тема 3. Актуальні проблеми обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння.

Тема 4. Актуальні проблеми інших заходів кримінально-правового характеру.

Тема 5. Актуальні проблеми заходів кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб.

Тема 6. Актуальні проблеми кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я особи.

Тема 7. Актуальні проблеми кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи.

Тема 8. Актуальні проблеми кримінальних правопорушень проти власності.

Тема 9. Актуальні проблеми кримінальних правопорушень проти громадського порядку та моральності.

Тема 10. Актуальні проблеми кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.

Мета та завдання навчальної дисципліни.

Метою викладання навчальної дисципліни «Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства України» є формування глибоких теоретичних і практичних знань щодо практичного застосування кримінального законодавства України; вироблення у магістрів вміння орієнтуватися у сучасних проблемах кримінального законодавства, аналізувати їх та висловлювати власну думку щодо причин і варіантів вирішення цих проблем; формування практичних навичок правильного застосування положень Кримінального кодексу України при кваліфікації кримінальних правопорушень.

Завданнями вивчення дисципліни «Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства України» є сприяння вихованню поважного ставлення до Закону про кримінальну відповідальність як важливого засобу захисту людини, її прав та свобод, проголошених Конституцією України, інтересів суспільства і держави від кримінально протиправних посягань.

Мова навчання: українська.

Консультативну допомогу здобувачі вищої освіти можуть отримати у науково-педагогічних працівників кафедри кримінального права, які безпосередньо проводять заняття, або звернувшись з письмовим запитом на електронну пошту за адресою: k006@naia.kiev.ua (кафедра кримінального права).

Структура навчальної дисципліни.

Тема 1. Актуальні проблеми попередньої кримінально протиправної діяльності.

Спеціальні питання кваліфікації незакінченої кримінально протиправної діяльності.

Актуальні та дискусійні питання кваліфікації окремих видів готування до кримінального правопорушення. Кваліфікація невдалої співучасті. Кваліфікація готування до кримінального правопорушення при альтернативному умислі. Кваліфікація готування до кримінального правопорушення при неконкретизованому умислі.

Особливості кваліфікації окремих видів замаху на кримінальне правопорушення. Кваліфікація посягання при «відхиленні дії». Кваліфікація при помилці в об'єкті, предметі, особі потерпілого. Кваліфікація замаху при альтернативному та неконкретизованому умислі. Формула кваліфікації попередньої кримінально протиправної діяльності.

Юридичне значення добровільної відмови від вчинення кримінального правопорушення. Умови правомірності добровільної відмови. Особливості добровільної відмови на стадії закінченого замаху. Кваліфікація невдалої добровільної відмови. Кваліфікація добровільної відмови співучасників.

Тема 2. Актуальні проблеми співучасті у кримінальному правопорушенні.

Співучасть у кримінальному правопорушенні, її об'єктивні та суб'єктивні ознаки. Актуальні проблеми співучасті у кримінальному правопорушенні.

Спільна участь осіб у виконанні кримінального правопорушення. Зміст цієї ознаки.

Суб'єктивні ознаки співучасті.

Спільність умислу співучасників.

Особливості інтелектуального моменту умислу співучасників. Питання про можливість одностороннього суб'єктивного зв'язку між співучасниками. Вольовий момент умислу співучасників. Питання про можливість співучасті в кримінальних правопорушеннях, які вчинені з необережності. Відмежування співучасті від «необережного спричинення».

Значення мотиву та мети при вчиненні кримінального правопорушення у співучасті.

Актуальні питання щодо видів співучасників та їх визначення у Кримінальному кодексі України. Загальні питання кваліфікації діянь окремих співучасників.

Виконавець та співвиконавець кримінального правопорушення.

Організатор кримінального правопорушення.

Підбурювач до кримінального правопорушення. Способи підбурювання. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки підбурювання.

Пособник кримінального правопорушення. Види пособництва.

Об'єктивні та суб'єктивні ознаки пособництва. Відмежування пособництва від підбурювання.

Актуальні питання причетності до кримінального правопорушення. Види причетності: переховування, недонесення, потурання (ч. 6 і 7 ст. 27 КК). Відповідальність за причетність до кримінального правопорушення.

Форми співучасті. Вчинення кримінального правопорушення групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою та злочинною організацією.

Дискусійні питання кваліфікації різних форм співучасті. Особливості кваліфікації діянь учасників організованої групи чи злочинної організації.

Підстави та межі відповідальності співучасників. Залежність відповідальності учасників від дій виконавця.

Відповідальність та кваліфікація дій співучасників при різних формах співучасті. Кримінальна відповідальність організаторів та учасників організованої групи і злочинної організації.

Призначення покарання співучасникам.

Спеціальні питання відповідальності співучасників. Посереднє виконавство (виконання). Співучасть у кримінальному правопорушенні зі спеціальним суб'єктом. Провокація кримінального правопорушення.

Актуальні питання ексцесу виконавця. Види ексцесу виконавця. Кваліфікація дій співучасників при ексцесі. Невдале підбурювання та пособництво. Спеціальні питання кваліфікації кримінальних правопорушень, вчинених у співучасті (ексцес виконавця, співучасть із спеціальним суб'єктом, провокація кримінального правопорушення).

Актуальні питання добровільної відмови співучасників. Добровільна відмова виконавця. Відповідальність інших співучасників при добровільній відмові виконавця. Особливості добровільної відмови підбурювача та пособника.

Особливості кваліфікації за наявності одночасно ознак співучасті у кримінальному правопорушенні та причетності до кримінального правопорушення.

Дискусійні питання кваліфікації добровільної відмови від доведення кримінального правопорушення до кінця при співучасті.

Тема 3. Актуальні проблеми обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння.

Актуальні проблеми обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння, їх поняття та види. Обставини, що виключають кримінальну протиправність діяння, які передбачені Кримінальним кодексом України, іншими законодавчими актами (зокрема, Законом України «Про Національну поліцію») та кримінально-правовою доктриною.

Актуальні проблеми необхідної оборони, її поняття та умови правомірності. Правова оцінка заподіяння (завдання) шкоди при так званій «передчасній» і «запізнілій» обороні. Оцінка використання зброї та інших пристосувань, що вживаються для захисту від посягання.

Завдання шкоди при необхідній обороні тому, хто посягає. Мета необхідної оборони – захист від суспільно небезпечних посягань. Співрозмірність необхідної оборони.

Врахування суб'єктивного ставлення особи, яка захищається до заподіяння шкоди. Оцінка стану сильного душевного хвилювання, викликаного суспільно небезпечним нападом.

Перевищення меж (ексцес) необхідної оборони. Його поняття і ознаки. Відповідальність за ексцес оборони. Уявна оборона. Диференціація відповідальності при уявній обороні.

Актуальні проблеми затримання особи, що вчинила кримінальне правопорушення, її підстави й ознаки. Вимушений характер завдання шкоди винному при його затриманні. Відповідальність за завдання шкоди при затриманні небезпеці вчиненого посягання й обставинам затриманої особи до шкоди, що була завдана. Відповідальність за заподіяння шкоди, що не була необхідною для затримання особи, що вчинила кримінальне правопорушення.

Актуальні проблеми крайньої необхідності, її підстави й ознаки. Загрожуюча небезпека і неможливість її усунення інакше як шляхом завдання шкоди – підстави крайньої необхідності.

Джерела небезпеки. Завдання шкоди інтересам так званих «третіх осіб». Вимушеність завдання шкоди у стані крайньої необхідності. Об'єктивні ознаки крайньої необхідності. Характер дій у стані крайньої необхідності. Своєчасність крайньої необхідності. Межі завдання шкоди у стані крайньої необхідності. Врахування суб'єктивного ставлення особи до шкоди, яка заподіюється у стані крайньої необхідності. Відповідальність за заподіяння шкоди більш значної, ніж відвернута за крайньої необхідності.

Відмінність крайньої необхідності від необхідної оборони й затримання особи, що вчинила кримінальне правопорушення.

Актуальні проблеми фізичного або психічного примусу. Поняття та зміст цих обставин. Умови, за яких є наявною та за яких виключається кримінальна протиправність діяння, скоєного внаслідок фізичного або психічного примусу.

Актуальні проблеми виконання наказу або розпорядження. Поняття, зміст та правове значення цих обставин. Умови, що виключають кримінальну протиправність діяння внаслідок виконання наказу чи розпорядження. Кримінальна відповідальність за вчинення умисного кримінального правопорушення під час виконання явно незаконного наказу або розпорядження.

Актуальні проблеми діяння, пов'язаного з ризиком. Поняття виправданого ризику та його зміст. Умови, за наявності яких ризик є виправданим. Відповідальність за невиправданий ризик.

Актуальні проблеми виконання спеціального завдання з попередження чи розкриття кримінально протиправної діяльності. Умови звільнення від відповідальності за вимушене заподіяння шкоди. Кримінальна відповідальність за вчинення умисного особливо тяжкого кримінального правопорушення та тяжкого кримінального правопорушення під час виконання спеціального завдання.

Тема 4. Актуальні проблеми інших заходів кримінально-правового характеру.

Поняття та мета інших заходів кримінально-правового характеру. Поняття та мета примусових заходів медичного характеру. Особи, до яких застосовуються примусові заходи медичного характеру.

Види примусових заходів медичного характеру: надання амбулаторної психіатричної допомоги в примусовому порядку; госпіталізація до психіатричного закладу із звичайним наглядом; госпіталізація до психіатричного закладу з посиленням наглядом; госпіталізація до психіатричного закладу із суворим наглядом.

Продовження, зміна або припинення застосування примусових заходів медичного характеру. Порядок та правові підстави таких дій. Припинення застосування примусових заходів медичного характеру через змінення психічного стану особи на краще.

Примусове лікування, його поняття та умови призначення. Види спеціальних лікувальних установ, що здійснюють примусове лікування.

Спеціальна конфіскація. Випадки застосування спеціальної конфіскації. Штраф, ліквідація, конфіскація як заходи кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб.

Тема 5. Актуальні проблеми заходів кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб.

Підстави для застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру. Притягнення юридичної особи до кримінальної відповідальності. Перелік юридичних осіб, до яких застосовуються заходи кримінально-правового характеру. Підстави для звільнення юридичної особи від застосування заходів кримінально-правового характеру. Види заходів кримінально-правового характеру, що застосовуються до юридичних осіб. Загальні правила застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру. Застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру за сукупністю кримінальних правопорушень.

Тема 6. Актуальні проблеми кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я особи.

Актуальні проблеми кримінальних правопорушень проти життя. Загальна характеристика і види. Життя як об'єкт кримінально-правової охорони. Конституція України про охорону життя та здоров'я особи.

Поняття вбивства та його види. Ознаки вбивства. Умисне вбивство без обтяжуючих та пом'якшуючих обставин. Характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак цього кримінального правопорушення. Характерні ознаки такого вбивства.

Актуальні проблеми умисного вбивства за обтяжуючих обставин. Конструкція складу цього кримінального правопорушення. Класифікація обставин, що обтяжують умисне вбивство та їх зміст.

Актуальні проблеми умисного вбивства за пом'якшуючих обставин і його види.

Умисне вбивство, вчинене у стані сильного душевного хвилювання. Конструкція складу цього кримінального правопорушення. Протизаконне насильство, систематичне знуцання, тяжка образа. Стан сильного душевного хвилювання та раптовість виникнення такого стану. Особливості змісту умислу в цьому кримінальному правопорушенні.

Умисне вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини. Конструкція складу цього кримінального правопорушення. Потерпілий та час вчинення кримінального правопорушення. Суб'єкт кримінального правопорушення. Відповідальність співучасників.

Умисне вбивство при перевищенні меж необхідної оборони або у разі перевищення заходів, необхідних для затримання особи, що вчинила кримінальне правопорушення. Конструкція складу цього кримінального правопорушення. Поняття перевищення меж необхідної оборони та перевищення заходів, необхідних для затримання особи, що вчинила кримінальне правопорушення.

Вбивство через необережність. Характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак цього кримінального правопорушення. Відмежування цього виду вбивства від інших кримінальних правопорушень, поєднаних із заподіянням смерті потерпілому. Кваліфікуюча ознака такого вбивства.

Доведення до самогубства. Жорстке поводження, шантаж, примус до протиправних дій або систематичне приниження людської гідності як ознаки об'єктивної сторони. Момент закінчення кримінального правопорушення. Кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки цього кримінального правопорушення.

Актуальні проблеми кримінальних правопорушень проти здоров'я. Загальна характеристика й види. Здоров'я людини як безпосередній об'єкт посягання.

Поняття й види тілесних ушкоджень. Ступінь тяжкості тілесних ушкоджень. Критерії для визначення тяжкості тілесних ушкоджень.

Актуальні проблеми умисного тяжкого тілесного ушкодження. Поняття тяжкого тілесного ушкодження і його види. Зміст ознак тяжкого тілесного ушкодження. Кваліфікуючі ознаки цього кримінального правопорушення. Відмінність тяжкого тілесного ушкодження, що спричинило смерть потерпілого від умисного вбивства та вбивства через необережність.

Умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження. Поняття середньої тяжкості тілесного ушкодження і його ознаки. Кваліфікуючі ознаки цього кримінального правопорушення.

Умисне тяжке тілесне ушкодження за пом'якшуючих обставин.

Умисне тяжке тілесне ушкодження, заподіяне у стані сильного душевного хвилювання. Протизаконне насильство та тяжка образа. Стан сильного душевного хвилювання й раптовість виникнення такого стану.

Умисне заподіяння тяжких тілесних ушкоджень у разі перевищення меж необхідної оборони або у разі перевищення заходів, необхідних для затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення. Поняття перевищення меж необхідної оборони та перевищення заходів, необхідних для затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення. Психічне ставлення суб'єкта до заподіяння тяжких тілесних ушкоджень.

Умисне легке тілесне ушкодження. Поняття легкого тілесного ушкодження, його види та ознаки.

Побої і мордування. Їх відмінність від тілесних ушкоджень. Кваліфікуючі ознаки цього кримінального правопорушення.

Актуальні проблеми катування. Поняття катування. Мета вчинення кримінального правопорушення. Кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки цього кримінального правопорушення.

Домашнє насильство. Поняття та ознаки домашнього насильства. Мета вчинення кримінального правопорушення.

Необережне тяжке або середньої тяжкості тілесне ушкодження. Характеристика об'єктивних і суб'єктивних ознак цього кримінального правопорушення. Кваліфікуюча ознака цього кримінального правопорушення.

Погроза вбивством. Реальність погрози як умова відповідальності за це кримінальне правопорушення. Кваліфікуюча ознака цього кримінального правопорушення.

Актуальні проблеми зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби. Диференціація відповідальності за вчинення цього кримінального правопорушення. Кваліфікуючі ознаки та особливо кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

Неналежне виконання професійних обов'язків, що спричинило зараження особи вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби. Суб'єктивні ознаки кримінального правопорушення. Кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

Розголошення відомостей про проведення медичного огляду на виявлення зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної

хвороби. Предмет цього кримінального правопорушення. Суб'єкт кримінального правопорушення.

Зараження венеричною хворобою. Поняття венеричної хвороби. Суб'єкт кримінального правопорушення. Кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

Незаконне проведення абортів. Суб'єкт кримінального правопорушення. Кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

Актуальні проблеми залишення в небезпеці. Момент закінчення кримінального правопорушення. Свідомість як обов'язкова ознака суб'єктивної сторони. Суб'єкт кримінального правопорушення. Кваліфікуючі ознаки.

Ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані. Особливості суб'єктивної сторони. Суб'єкт кримінального правопорушення. Відмінність цього кримінального правопорушення від залишення в небезпеці.

Неналежне виконання обов'язків щодо охорони життя та здоров'я дітей. Момент закінчення кримінального правопорушення. Суб'єкт кримінального правопорушення. Особливості суб'єктивної сторони. Кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

Незаконна лікувальна діяльність. Конструкція складу кримінального правопорушення. Суб'єкт кримінального правопорушення.

Ненадання допомоги хворому медичним працівником. Зміст завідомості. Суб'єкт кримінального правопорушення. Кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

Неналежне виконання професійних обов'язків медичним або фармацевтичним працівником. Наслідки кримінального правопорушення. Суб'єкт кримінального правопорушення. Особливості суб'єктивної сторони. Кваліфікуюча ознака кримінального правопорушення.

Порушення прав пацієнта. Конструкція складу кримінального правопорушення. Суб'єкт кримінального правопорушення.

Незаконне проведення дослідів над людиною. Суб'єкт кримінального правопорушення. Кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

Порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини. Конструкція складу кримінального правопорушення. Суб'єкт кримінального правопорушення. Кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

Насильницьке донорство. Насильство та обман. Суб'єкт кримінального правопорушення. Особливості суб'єктивної сторони. Кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

Незаконне розголошення лікарської таємниці. Наслідки кримінального правопорушення. Суб'єкт кримінального правопорушення. Особливості суб'єктивної сторони.

Тема 7. Актуальні проблеми кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи.

Актуальні проблеми кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи. Їх загальна кримінально-правова характеристика та види.

Актуальні проблеми зґвалтування. Поняття «зґвалтування». Основний безпосередній об'єкт зґвалтування. Потерпілий від даного кримінального правопорушення. Обов'язкові ознаки об'єктивної сторони. Поняття «дії сексуального характеру», «вагінальне, анальне або оральне проникнення». Момент закінчення кримінального правопорушення. Кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

Поняття «сексуальне насильство». Об'єкт, потерпілий від кримінального правопорушення, об'єктивні та суб'єктивні ознаки. Момент закінчення кримінального правопорушення. Кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки. Співвідношення цього кримінального правопорушення із зґвалтуванням.

Актуальні проблеми статевих зносин з особою, яка не досягла 16-річного віку. Потерпілий від кримінального правопорушення. Суб'єкт кримінального правопорушення. Кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

Актуальні проблеми кримінально-правової характеристики розбещення неповнолітніх. Основний безпосередній об'єкт даного кримінального правопорушення, потерпілий. Об'єктивна сторона кримінального правопорушення. Поняття “фізичне розбещення”, “інтелектуальне розбещення”. Момент закінчення кримінального правопорушення. Суб'єкт та суб'єктивна сторона, а також кваліфікуючі ознаки даного кримінального правопорушення.

Тема 8. Актуальні проблеми кримінальних правопорушень проти власності.

Поняття, загальна характеристика й види кримінальних правопорушень проти власності.

Актуальні проблеми корисливих кримінальних правопорушень проти власності, пов'язаних з незаконним обертанням чужого майна на користь винного або інших осіб.

Крадіжка. Поняття та ознаки. Предмет крадіжки та інших корисливих кримінальних правопорушень проти власності. Розмір предмета крадіжки та його вплив на відмежування крадіжки від дрібного викрадення чужого майна (ст. 51 КУпАП). Момент закінчення кримінального правопорушення. Суб'єктивні ознаки. Кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки. Особливості примітки до ст. 185 КК України. Відмежування від суміжних кримінальних правопорушень (грабежу, розбою).

Грабіж. Поняття й ознаки. Момент закінчення кримінального правопорушення. Суб'єктивні ознаки. Кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки. Відмежування від суміжних кримінальних правопорушень (крадіжки, розбою та ін.).

Розбій. Поняття та ознаки. Особливості складу кримінального правопорушення за конструкцією об'єктивної сторони. Суб'єктивні ознаки. Кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки. Відмежування від суміжних кримінальних правопорушень (грабежу, бандитизму та ін.).

Вимагання. Поняття й ознаки. Предмет вимагання. Момент закінчення кримінального правопорушення. Суб'єктивні ознаки. Кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки. Відмежування від суміжних кримінальних правопорушень (розбою, примушування до виконання чи невиконання цивільно-правових зобов'язань).

Шахрайство. Поняття й ознаки. Предмет шахрайства. Момент закінчення кримінального правопорушення. Суб'єктивні ознаки. Кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки. Відмежування від суміжних кримінальних правопорушень (шахрайства з фінансовими ресурсами тощо).

Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем. Поняття та ознаки привласнення. Поняття та ознаки розтрата. Поняття й ознаки заволодіння майном шляхом зловживання службовим становищем. Момент закінчення кримінального правопорушення. Кваліфікуючі ознаки. Відмежування від суміжних кримінальних правопорушень.

Актуальні проблеми корисливих кримінальних правопорушень проти власності, не пов'язаних з обертанням майна на користь винного або інших осіб

Заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою. Ознаки діяння. Суб'єктивні ознаки. Відмінність від шахрайства.

Привласнення особою чужого або знайденого майна, що випадково опинилося у неї. Особливості предмета кримінального правопорушення. Ознаки діяння. Особливості суб'єктивної сторони. Відмінність від розкрадання.

Придбання, отримання, зберігання чи збут майна, одержаного кримінально протиправним шляхом. Ознаки діяння. Момент закінчення кримінального правопорушення. Суб'єктивні ознаки. Відмінність від співучасті у розкраданні.

Актуальні проблеми некорисливих кримінальних правопорушень проти власності.

Умисне знищення або пошкодження майна. Види діяння. Наслідки. Суб'єктивні ознаки кримінального правопорушення. Кваліфікуючі ознаки.

Необережне знищення або пошкодження майна. Види діяння. Момент закінчення кримінального правопорушення. Наслідки. Суб'єктивні ознаки кримінального правопорушення.

Погроза знищення майна. Види діяння. Особливості способу. Момент закінчення кримінального правопорушення. Суб'єктивні ознаки кримінального правопорушення.

Актуальні проблеми інших кримінальних правопорушень проти власності.

Тема 9. Актуальні проблеми кримінальних правопорушень проти громадського порядку та моральності.

Поняття, загальна характеристика й види кримінальних правопорушень проти громадського порядку та моральності.

Групове порушення громадського порядку. Види дій, що утворюють об'єктивну сторону кримінального правопорушення. Конструкція складу кримінального правопорушення. Момент закінчення кримінального правопорушення. Обов'язкові ознаки суб'єктивної сторони. Суб'єкт кримінального правопорушення. Відмежування від масових заворушень та хуліганства.

Масові заворушення. Діяння, що утворюють об'єктивну сторону кримінального правопорушення. Конструкція складу кримінального правопорушення. Момент закінчення кримінального правопорушення. Обов'язкові ознаки об'єктивної сторони. Суб'єкт кримінального правопорушення. Суспільно небезпечні наслідки як кваліфікуюча ознака кримінального правопорушення. Відмежування масових заворушень від групового порушення громадського порядку та хуліганства.

Хуліганство. Поняття особливої зухвалості та виняткового цинізму. Ознаки об'єктивної сторони кримінального правопорушення. Момент закінчення кримінального правопорушення. Ознаки суб'єктивної сторони кримінального правопорушення. Поняття хуліганського мотиву. Суб'єкт кримінального правопорушення. Співучасть як кваліфікуюча ознака. Спеціальний рецидив як обставина, що обтяжує відповідальність. Поняття опору представників влади або представників громадськості. Поняття

вогнепальної зброї. Поняття холодної зброї. Поняття предмету, спеціально пристосованого або заздалегідь заготовленого. Відмежування хуліганства від інших кримінальних правопорушень проти громадського порядку.

Ввезення, виготовлення, збут і розповсюдження порнографічних предметів. Предмет кримінального правопорушення. Поняття порнографічних предметів. Діяння, що утворюють об'єктивну сторону. Конструкція складу кримінального правопорушення. Момент закінчення кримінального правопорушення. Ознаки суб'єктивної сторони. Спеціальна мета як обов'язкова ознака суб'єктивної сторони. Суб'єкт кримінального правопорушення.

Сутенерство або примушування чи втягнення до заняття проституцією. Поняття сутенерства. Поняття примушування. Конструкція складу кримінального правопорушення. Мета як обов'язкова ознака суб'єктивної сторони. Суб'єкт кримінального правопорушення. Наслідки цього кримінального правопорушення. Момент закінчення кримінального правопорушення. Суб'єкт кримінального правопорушення.

Тема 10. Актуальні проблеми кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.

Поняття, загальна характеристика кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності.

Зловживання владою або службовим становищем. Види діяння. Наслідки. Суб'єктивні ознаки кримінального правопорушення.

Перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу. Відмежування від зловживання владою або службовим становищем. Об'єктивні ознаки кримінального правопорушення. Суб'єкт кримінального правопорушення.

Службове підроблення. Об'єктивна сторона кримінального правопорушення. Відмежування від підроблення документів, печаток, штампів та бланків, їх збут, використання підроблених документів. Суб'єкт кримінального правопорушення.

Актуальні проблеми службового підроблення (ст. 366 КК) відмежування від декларування недостовірної інформації (ст. 366-1КК).

Декларування недостовірної інформації. Предмет кримінального правопорушення. Момент закінчення кримінального правопорушення. Об'єктивні ознаки кримінального правопорушення. Суб'єктивні ознаки кримінального правопорушення.

Службова недбалість. Об'єктивна сторона кримінального правопорушення. Суб'єктивні ознаки.

Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК) і суміжні кримінальні правопорушення.

Юридична характеристика прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою. Предмет кримінального правопорушення. Момент закінчення. Суб'єктивні ознаки кримінального правопорушення. Відмежування від одержання незаконної винагороди працівником державного підприємства, установи чи організації.

КРИМІНАЛЬНА ЮСТИЦІЯ: ПРАВОВІ ДОКТРИНИ І ПРИНЦИПИ ПРАВОТВОРЧОСТІ

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Кримінальна юстиція: правові доктрини та принципи правотворчості» є актуальні питання щодо реформування кримінального процесуального законодавства, реалізації засад кримінального провадження, застосування рішень ЄСПЛ та Верховного Суду в діяльності органів кримінальної юстиції, правових проблем здійснення кримінального провадження та міжнародного співробітництва, а також актуальні питання теорії та практики кримінального законодавства України, його удосконалення, реалізації кримінально правових норм на стадії досудового розслідування та судового розгляду, імплементації міжнародних кримінально-правових норм у національне кримінальне законодавство.

Міждисциплінарні зв'язки: навчальна дисципліна тісно пов'язана з такими юридичними дисциплінами, як «Судові та правоохоронні органи України», «Кримінальне право», «Теорія кваліфікації кримінальних правопорушень», «Кваліфікація окремих видів кримінальних правопорушень», «Правозастосування», «Криміналістика», «Кримінологія», «Кримінально-виконавче право», «Міжнародне право», «Теорія судових доказів», «Адвокатура України», «Досудове розслідування», «Складання кримінальних процесуальних документів на стадії досудового розслідування та іншими правовими дисциплінами.

Програма навчальної дисципліни «Кримінальна юстиція: правові доктрини та принципи правотворчості» складається з таких тем:

Тема 1. Кримінальне законодавство України: актуальні питання теорії та практики

Тема 2. Сутність кримінального процесуального закону: теоретичні та практичні проблеми

Тема 3. Удосконалення кримінального законодавства України

Тема 4. Шляхи реформування кримінального процесуального законодавства: теорія та практика

Тема 5. Засади кримінального провадження як предмет наукового дослідження

Тема 6. Врахування практики ЄСПЛ в діяльності органів кримінальної юстиції

Тема 7. Імплементация міжнародних кримінально-правових норм у національне кримінальне законодавство

Тема 8. Реформування органів досудового розслідування

Тема 9. Реалізація норм кримінального законодавства на стадії досудового розслідування

Тема 10. Кримінальне судочинство в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку

Тема 11. Реалізація норм кримінального законодавства на стадії судового розгляду

Тема 12. Правові позиції Верховного Суду: врахування їх в діяльності органів досудового розслідування

Тема 13. Відновне правосуддя у кримінальному процесі: міжнародний досвід та перспектива розвитку в Україні

Тема 14. Спеціальне досудове розслідування кримінальних правопорушень: теорія та практика

Тема 15. Застосування кримінальних процесуальних норм на стадії досудового розслідування

Тема 16. Міжнародна правова допомога при розслідуванні кримінальних правопорушень: теоретичні та практичні проблеми

Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета: сформувати глибокі теоретичні і практичні знання щодо забезпечення кримінально-правової та кримінальної процесуальної діяльності органів кримінальної юстиції відповідно до Європейських та міжнародних стандартів, пріоритетних напрямів подальшого розвитку органів кримінальної юстиції в контексті її реформування; навчити здобувачів вищої освіти проводити аналіз та вміло застосовувати судову практику в діяльності органів кримінальної юстиції.

Завдання: освоїти та закріпити у здобувачів вищої освіти знання щодо актуальних законодавчих і теоретичних проблем кримінального і кримінального процесуального права в діяльності органів кримінальної юстиції, вироблення навиків самостійного критичного аналізу положень кримінально-правової доктрини і кримінальної процесуальної теорії, а також кримінального і кримінального процесуального законодавства, формування

здатності формулювати та обґрунтовувати власні юридичні висновки, пропозиції, рекомендації щодо діяльності органів кримінальної юстиції.

Мова навчання: українська мова.

Консультативну допомогу здобувачі вищої освіти можуть отримати у науково-педагогічних працівників кафедр: кримінального права та кримінального процесу, які безпосередньо проводять заняття або при зверненні з письмовим запитом на електронну пошту за адресами: k006@naiaiu.kiev.ua (кафедра кримінального права); Krum_proces@ukr.net (кафедра кримінального процесу).

Структура навчальної дисципліни

Тема 1. Кримінальне законодавство України: актуальні питання теорії та практики

Кримінальне законодавство України. Завдання Кримінального кодексу України. Підстава кримінальної відповідальності. Законодавство України про кримінальну відповідальність. Чинність закону про кримінальну відповідальність у часі, просторі та за колом осіб. Поняття кримінального правопорушення. Класифікація кримінальних правопорушень. Закінчене та незакінчене кримінальне правопорушення. Готування до кримінального правопорушення. Замах на кримінальне правопорушення. Особа, яка підлягає кримінальній відповідальності (суб'єкт кримінального правопорушення). Вина та її форми. Співучасть у кримінальному правопорушенні. Повторність, сукупність та рецидив кримінальних правопорушень. Обставини, що виключають кримінальну протиправність діяння. Звільнення від кримінальної відповідальності. Покарання та його види. Заходи кримінально-правового характеру. Кримінальні правопорушення проти життя та здоров'я особи. Кримінальні правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканості особи. Кримінальні правопорушення проти власності. Кримінальні правопорушення у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг. Колізії в кримінальному законодавстві України. Прогалини в кримінальному законодавстві України. Конкуренція загальної та спеціальної кримінально-правових норм. Конкуренція цілого та частини. Конкуренція кваліфікованого та привілейованого складу кримінального правопорушення.

Тема 2. Сутність кримінального процесуального закону: теоретичні та практичні проблеми

Поняття і сутність кримінального процесуального закону. Прямі дії кримінального процесуального закону. Зворотні дії кримінального процесуального закону. Територіальні дії кримінального процесуального закону. Екстериторіальні дії кримінального процесуального закону. Загальні правила дії кримінального процесуального закону за колом осіб. Межі дії кримінального процесуального закону щодо осіб, які користуються правом дипломатичної недоторканності. Особливості застосування кримінального процесуального закону відносно окремих категорій громадян України. Проблемні аспекти дії кримінального процесуального закону та шляхи їх вдосконалення.

Тема 3. Удосконалення кримінального законодавства України

Сучасний стан кримінального законодавства України. Структура Кримінального кодексу України. Кількість та якість внесених змін до Кримінального кодексу України. Зміни КК України, пов'язані із запровадженням воєнного стану на території України. Проблемні питання притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності. Застосування Закону України про кримінальну відповідальність за аналогією. Підстави та перспективи реформування кримінального законодавства України. Проект нового Кримінального кодексу України. Шляхи удосконалення чинного кримінального законодавства України. Підстави та порядок внесення змін до Кримінального кодексу України. Імплементація норм зарубіжного та міжнародного законодавства. Шляхи усунення колізій та прогалин у кримінальному законодавстві України. Вплив євроінтеграційних відносин України на зміст кримінального законодавства.

Тема 4. Шляхи реформування кримінального процесуального законодавства: теорія та практика

Підстави, цілі і завдання реформування кримінального процесуального законодавства. Поняття кримінального процесуального права та його джерела. Становлення системи кримінального процесуального законодавства України. Концептуальні підходи до реформування кримінального процесуального законодавства. Порядок забезпечення захисту прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження. Реформування кримінального процесуального законодавства у частині регламентації початку досудового розслідування. Реформування кримінального процесуального законодавства у частині регламентації статусу учасників кримінального провадження. Реформування законодавства у частині регламентації заходів кримінального процесуального примусу.

Тема 5. Засади кримінального провадження як предмет наукового дослідження

Класифікація засад кримінального провадження. Конституційні засади кримінального провадження. Спеціальні засади кримінального провадження. Загально правові, міжгалузеві та галузеві засади. Загальнотеоретичні і прикладні проблеми реалізації засад кримінального провадження. Загальнотеоретичні і прикладні проблеми реалізації засад кримінального провадження. Недоторканності сфери приватного життя, житла чи іншого володіння особи, таємниці спілкування. Забезпечення права на свободу і особисту недоторканність та недоторканність права власності. Презумпція невинуватості. Забезпечення права на захист під час кримінального провадження. Змагальність сторін та свобода в поданні ними суду своїх доказів. Розумні строки у кримінальному провадженні.

Тема 6. Врахування практики ЄСПЛ в діяльності органів кримінальної юстиції

Практика Європейського суду з прав людини: правові основи її застосування у кримінальному судочинстві. Основні положення Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Застосування практики ЄСПЛ при забезпеченні виконання завдань кримінального провадження органами кримінальної юстиції. Особливості тлумачення норм ЄСПЛ. Роль прецедента в діяльності ЄСПЛ. Проблеми застосування прецедентів ЄСПЛ українськими судами. Правова природа рішень ЄСПЛ. Практика Європейського суду з прав людини у сфері свободи та особистої недоторканності, у сфері захисту права на приватне, сімейне життя та житло. Право на справедливий судовий розгляд та право на ефективний засіб юридичного захисту у практиці Європейського суду з прав людини.

Тема 7. Імплементация міжнародних кримінально-правових норм у національне кримінальне законодавство

Імплементация кримінального законодавства. Форми здійснення імплементации кримінального законодавства. Конвенція. Декларація. Угода. Меморандум. Міжнародний договір. Ратифікація міжнародного договору. Підписання міжнародного договору. Укладання міжнародного договору. Приєднання до міжнародного договору. Особливості імплементации норм кримінального законодавства. Суб'єкти імплементации міжнародного законодавства. Міжнародні нормативно-правові акти, положення яких підлягають імплементации у національне кримінальне законодавство. Римський Статут Міжнародного Кримінального Суду.

Тема 8. Реформування органів досудового розслідування

Завдання кримінального провадження. Забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування. Організація та функціонування системи органів досудового розслідування в Україні. Сутність досудового розслідування. Діяльність слідчого та дізнавача. Збирання, дослідження, оцінка, перевірка, використання доказів. Попередження, запобігання та розкриття кримінального правопорушення. Проблеми законодавчого регулювання підстав і порядку проведення слідчих (розшукових) дій. Забезпечення правильного застосування закону. Охорона прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб. Досудове розслідування як стадія кримінального провадження. Органи досудового розслідування: досудове слідство і дізнання.

Тема 9. Реалізація норм кримінального законодавства на стадії досудового розслідування

Реалізація кримінально-правових норм, що встановлюють кримінальну відповідальність за кримінальні правопорушення проти життя, здоров'я, статевої свободи та статевої недоторканості особи. Реалізація кримінально-правових норм, що встановлюють кримінальну відповідальність за кримінальні правопорушення проти власності. Реалізація кримінально-правових норм, що встановлюють кримінальну відповідальність за кримінальні правопорушення у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.

Тема 10. Кримінальне судочинство в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку

Кримінальне судочинство: поняття та його правове регулювання. Учасники кримінального судочинства: проблемні питання реалізації їх повноважень. Запровадження електронного кримінального судочинства: сучасний стан та перспективи розвитку. Підсудність у кримінальному судочинстві. Стадії кримінального судочинства. Межі судового розгляду ку кримінальному провадженні. Провадження в суді присяжних. Міжнародні стандарти у кримінальному судочинстві України. Проблемні питання судового провадження у кримінальному процесі України.

Тема 11. Реалізація норм кримінального законодавства на стадії судового розгляду

Реалізація кримінально-правових норм щодо звільнення від кримінальної відповідальності. Покарання та його види. Основні покарання. Додаткові

покарання. Реалізація кримінально-правових норм щодо призначення покарання. Обставити, що пом'якшують покарання. Обставини, що обтяжують покарання. Реалізація кримінально-правових норм щодо звільнення від покарання та його відбування. Строки давності. Іспитовий строк. Амністія. Помилування.

Тема 12. Правові позиції Верховного Суду: врахування їх в діяльності органів досудового розслідування

Проблемні питання провадження в суді касаційної інстанції. Суть, завдання і значення касаційного провадження. Строки, суб'єкти та порядок касаційного оскарження. Рішення, які можуть бути оскаржені в касаційному порядку. Проблемні питання регламентації провадження в суді касаційної інстанції. Огляд судової практики Касаційного кримінального суду у складі Верховного суду (актуальна практика). Правові позиції Верховного Суду.

Тема 13. Відновне правосуддя у кримінальному процесі: міжнародний досвід та перспектива розвитку в Україні

Співвідношення правосуддя і відновного правосуддя. Спеціальні принципи відновного правосуддя: відшкодування шкоди, завданої злочином безпосередньо правопорушником; добровільність, максимальне відновлення стану потерпілого, що існував до вчинення злочину. Основні форми відновного правосуддя: медіація, кола правосуддя. Загальні риси медіації. Елементи медіації: посередництво, конфлікт, процедура. Класифікація міжнародно-правових актів ООН у сфері відновного правосуддя. Основи відновного правосуддя у Загальній декларації прав людини, Каракаській декларації, Декларації основних принципів правосуддя для жертв злочинів та зловживання владою, Мінімальних стандартних правил Організації Об'єднаних Націй, що стосуються відправлення правосуддя щодо неповнолітніх ("Пекінських правил"), Керівних принципів, що стосуються ролі осіб, які здійснюють судові переслідування, Мінімальних стандартних правилах ООН у відношенні заходів, не пов'язаних з тюремним ув'язненням ("Токійських правилах"). Статус договору про примирення та його правові наслідки. Гарантії недопустимості погіршення статусу обвинуваченого (підсудного) незалежно від участі у медіації та її результатів.

Тема 14. Спеціальне досудове розслідування кримінальних правопорушень: теорія та практика

Загальні положення спеціального досудового розслідування. Клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування.

Розгляд клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування.
Вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування.
Порядок вручення процесуальних документів підозрюваному при здійсненні спеціального досудового розслідування.

Тема 15. Застосування кримінальних процесуальних норм на стадії досудового розслідування

Загальні положення закінчення досудового розслідування. Форми закінчення досудового розслідування. Розмежування інститутів звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з примиренням винного з потерпілим та угоди про примирення між потерпілим та підозрюваним, обвинуваченим. Відкриття матеріалів кримінального провадження іншій стороні. Ознайомлення з матеріалами кримінального провадження. Порядок складання та направлення обвинувального акта до суду. Особливості закінчення досудового розслідування у формі дізнання. Систематизація і технічне оформлення матеріалів кримінального провадження.

Тема 16. Міжнародна правова допомога при розслідуванні кримінальних правопорушень: теоретичні та практичні проблеми

Загальні засади міжнародного співробітництва. Запит про міжнародну правову допомогу. Зміст та форма запиту про міжнародну правову допомогу. Порядок виконання запиту (доручення) про міжнародну правову допомогу на території України. Екстрадиція. Порядок виконання процесуальних дій дипломатичними представництвами або консульськими установами, зберігання та передання речових доказів і документів під час міжнародного співробітництва. Кримінальне провадження у порядку перейняття. Визнання та виконання вироків судів іноземних держав та передача засуджених осіб. Проблемні питання законодавства, що регулює міжнародне співробітництво під час кримінального провадження. Підстави і порядок виконання вироків судів іноземних держав. Порядок і строки вирішення питання про передачу осіб, засуджених судами України, для відбування покарання в іноземних державах.

ВИМОГИ ДО РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ЗНАНЬ ТА ВМІНЬ

У результаті вивчення навчальних дисциплін здобувачі вищої освіти повинні:

знати:

- актуальні проблеми попередньої кримінально протиправної діяльності; співучасті у кримінальному правопорушенні;

- елементи та ознаки окремих складів правопорушень, які передбачають кримінальну відповідальність суб'єктів юрисдикційної діяльності;
- законодавчі та теоретичні проблеми, пов'язані з актуальними проблемами застосування кримінального законодавства України;
- межі юрисдикції органів та установ виконання покарань;
- обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння; актуальні проблеми кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я, статевої свободи та статевої недоторканості; проти власності;
- ознаки відмежування суміжних складів правопорушень, які передбачають кримінальну відповідальність суб'єктів юрисдикційної діяльності;
- основні положення слідчої та судової практики щодо особливостей кваліфікації окремих видів діянь, які передбачають кримінальну відповідальність суб'єктів юрисдикційної діяльності;
- особливості звільнення від відбування покарання, здійснення нагляду та контролю за звільненими
- поняття, види та повноваження суб'єктів кримінальної правової юрисдикційної діяльності;
- порядок і умови виконання окремих видів покарань;
- проти громадського порядку та моральності; у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг; судові роз'яснення із вказаних проблем;
- теоретичні основи та правила кваліфікації діянь, які передбачають кримінальну відповідальність суб'єктів юрисдикційної діяльності.

вміти:

- аналітично оцінювати актуальні проблеми кримінального законодавства України;
- визначати поняття, види та повноваження суб'єктів кримінальної правової юрисдикційної діяльності;
- визначати проблемні питання та формувати шляхи їх подолання; використовувати наукові розробки теорії кримінального права при тлумаченні та застосуванні норм кримінального законодавства
- відрізняти установи виконання покарань залежно від рівнів безпеки;
- правильно застосовувати кримінально-правові норми в процесі кваліфікації правопорушень, які передбачають кримінальну відповідальність суб'єктів юрисдикційної діяльності;
- правильно застосовувати норми кримінально-виконавчого кодексу, щодо забезпечення прав і обов'язків попередньо ув'язнених осіб.
- розмежовувати суміжні склади діянь, які передбачають кримінальну відповідальність суб'єктів юрисдикційної діяльності;

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Рівень компетентності та критерії оцінювання	Кількість набраних балів
<i>Високий (творчий):</i> Здобувач вищої освіти під час атестації виявив глибокі знання навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься в основних та додаткових рекомендованих нормативних та доктринальних джерелах, вміння аналізувати явища, які вивчаються, у їх взаємозв'язку і розвитку, чітко, лаконічно, логічно послідовно дав відповіді на поставлені питання, вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач та аналізувати достовірність одержаних результатів, допускаючи деякі неточності.	90...100
<i>Достатній (конструктивно-варіативний):</i> Здобувач вищої освіти під час атестації виявив міцні знання навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься в основних рекомендованих нормативних та доктринальних джерелах, аргументовано дав відповіді на поставлені питання, вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач, допускаючи неточності і несуттєві помилки.	85...89
<i>Достатній (конструктивний):</i> Здобувач вищої освіти під час атестації виявив достатні знання навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься в основних рекомендованих нормативних та доктринальних джерелах, дав відповіді на поставлені питання, які, однак, містять певні (неістотні) неточності, достатні вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач.	75...84
<i>Середній (репродуктивний):</i> Здобувач вищої освіти під час атестації виявив посередні знання значної частини навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься в основних рекомендованих нормативних та доктринальних джерелах, дав мало аргументовані відповіді на поставлені питання, які містять істотні неточності, слабкі вміння застосовувати теоретичні положення при розв'язуванні практичних задач.	66...74
<i>Достатній (репродуктивний):</i> Здобувач вищої освіти під час атестації виявив слабкі знання навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься в основних рекомендованих нормативних та	60...65

доктринальних джерелах, дав неточні або мало аргументовані відповіді на поставлені питання, з порушенням послідовності викладення, слабкі вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач, допускаючи суттєві помилки.	
<i>Низький (рецептивно-продуктивний):</i> Здобувач вищої освіти під час атестації виявив незнання значної частини навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься в основних рекомендованих нормативних та доктринальних джерелах, допустив істотні помилки у відповідях на поставлені питання, виявив невміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач (здобувач вищої освіти має право на повторний підсумковий контроль).	35...59
<i>Низький (непродуктивний):</i> Здобувач вищої освіти під час атестації виявив незнання значної частини навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься в основних рекомендованих нормативних та доктринальних джерелах, допустив істотні помилки у відповідях на поставлені питання, виявив невміння орієнтуватися під час розв'язання практичних задач, незнання основних фундаментальних положень (здобувач вищої освіти обов'язково повинен повторно вивчити навчальну дисципліну).	1...34

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	відмінно	A	відмінне виконання
85-89	добре	B	вище середнього рівня
75-84		C	загалом хороша робота
66-74	задовільно	D	непогано
60-65		E	виконання відповідає мінімальним критеріям
35-59	незадовільно	Fx	необхідне перескладання
1-34		F	необхідне повторне вивчення курсу

МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ АТЕСТАЦІЇ

Атестація – це встановлення відповідності засвоєних здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей вимогам стандартів вищої освіти. Атестація здійснюється відкрито і гласно. Здобувачі вищої освіти та інші особи, присутні на атестації, можуть вільно здійснювати аудіо- та/або відеофіксацію процесу атестації.

Екзаменаційна комісія працює у терміни, визначені навчальним та робочим навчальним планом підготовки фахівців.

До проходження атестації допускаються здобувачі вищої освіти, які виконали всі вимоги навчального плану.

У випадку неявки здобувача вищої освіти на засідання екзаменаційної комісії з поважних причин, підтверджених відповідними документами, для складання однієї навчальної дисципліни за рішенням Голови екзаменаційної комісії, атестація може бути перенесена на іншу дату, але в межах затвердженого розкладу роботи екзаменаційної комісії.

Тривалість екзаменів не повинна перевищувати 6 академічних годин для однієї групи.

Оцінку за відповідь на питання білету екзамену виставляє кожен член комісії.

Підсумкова оцінка атестації визначається як середня з оцінок за кожен вид екзаменаційних завдань (якщо інше не визначене програмою екзамену).

Рішення екзаменаційної комісії про оцінку знань, виявлених при складанні екзамену приймається на закритому засіданні комісії, відкритим голосуванням більшістю голосів членів комісії, які брали участь в її засіданні. За однакової кількості голосів голос Голови екзаменаційної комісії є вирішальним.

Якщо відповідь здобувача вищої освіти на екзамені не відповідає вимогам рівня атестації екзаменаційна комісія ухвалює рішення про те, що здобувач не пройшов атестацію і у протоколі засідання екзаменаційної комісії йому проставляється оцінка «незадовільно» (0-59 балів (FX, F)).

У випадку, якщо випускник не з'явився на засідання екзаменаційної комісії для складання екзаменів або захисту дипломної роботи, у протоколі зазначається, що він «неатестований у зв'язку із неприбуттям» на засідання.

Здобувачі вищої освіти, які запізнилися на атестацію письмово звертаються до Голови екзаменаційної комісії про можливість складання атестації у день атестації чи наступного дня (за умови роботи цієї ж комісії) до пишуть. Рішення про можливість складання екзамену приймається Головою.

Отримання здобувачем вищої освіти незадовільної оцінки на одному з екзаменів не позбавляє його права продовжувати складання екзаменів з інших дисциплін.

За структурою екзаменаційний білет містить два теоретичних питання: перше питання з дисципліни «Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства України», друге питання з дисципліни «Кримінальна юстиція: правові доктрини та принципи правотворчості», а також третє – ситуаційне практичне завдання (квест).

Екзаменаційні білети охоплюють зміст програм навчальних дисциплін «Кримінальна юстиція: правові доктрини та принципи правотворчості» та «Кримінальна юстиція: правові доктрини та принципи правотворчості», що забезпечує можливість перевірки всіх рівнів компетентностей (знання, розуміння, вміння, аналіз, синтез, критичне оцінювання) здобувачів вищої освіти під час проведення комплексного екзамену.

Кількість екзаменаційних білетів для усного екзамену перевищує кількість осіб, які допущені на атестацію відповідно до сформованих груп.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ, ЯКІ ВІНОСЯТЬСЯ НА АТЕСТАЦІЮ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

1. Актуальні проблеми та кваліфікація закінченого кримінального правопорушення.
2. Актуальні проблеми та кваліфікація готування до кримінального правопорушення.
3. Актуальні проблеми та кваліфікація замаху на кримінальне правопорушення.
4. Формула кваліфікації при попередній кримінально протиправній діяльності.
5. Актуальні проблеми та кваліфікація добровільної відмови від доведення кримінального правопорушення до кінця.
6. Актуальні проблеми та кваліфікація позитивної посткримінальної поведінки (дійове каяття).
7. Актуальні проблеми та кваліфікація кримінального правопорушення, вчиненого в співучасті.
8. Формула кваліфікації кримінальних правопорушень, вчинених у співучасті.
9. Актуальні проблеми та кваліфікація дій виконавця.
10. Актуальні проблеми та кваліфікація дій організатора.
11. Актуальні проблеми та кваліфікація дій учасників організованої групи чи злочинної організації.
12. Актуальні проблеми добровільної відмови від доведення кримінального правопорушення до кінця при співучасті.
13. Актуальні проблеми та кваліфікація дій співучасників при ексцесі виконавця.
14. Актуальні проблеми та кваліфікація кримінального правопорушення, вчиненого групою осіб і групою осіб за попередньою змовою.
15. Актуальні проблеми та кваліфікація дій підбурювача.
16. Актуальні проблеми та кваліфікація дій пособника.
17. Актуальні проблеми та кваліфікація співучасті зі спеціальним суб'єктом.
18. Актуальні проблеми обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння.
19. Актуальні проблеми необхідної оборони.

20. Актуальні проблеми затримання особи, що вчинила кримінальне правопорушення.

21. Актуальні проблеми крайньої необхідності.

22. Актуальні проблеми, мета та види примусових заходів медичного характеру.

23. Примусове лікування, його поняття та умови призначення. Види спеціальних лікувальних установ, що здійснюють примусове лікування.

24. Спеціальна конфіскація. Випадки застосування спеціальної конфіскації.

25. Види заходів кримінально-правового характеру, що застосовуються до юридичних осіб.

26. Актуальні проблеми вбивства: поняття та види. Проблеми кваліфікації.

27. Актуальні проблеми відмінність тяжкого тілесного ушкодження, що спричинило смерть потерпілого (ч. 2 ст. 121 КК) від умисного вбивства (ст. 115 КК) та вбивства через необережність (ст. 119 КК).

28. Актуальні проблеми та особливості кваліфікації тілесних ушкоджень.

29. Актуальні проблеми катування (ст. 127 КК).

30. Актуальні проблеми та особливості кваліфікації домашнього насильства (ст. 126-1 КК). Поняття та ознаки домашнього насильства.

31. Актуальні проблеми кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості.

32. Актуальні проблеми зґвалтування (ст. 152 КК).

33. Актуальні проблеми відмежування зґвалтування (ст. 152 КК) та сексуального насильства (ст. 153 КК).

34. Актуальні проблеми розбещення неповнолітніх (ст. 156 КК).

35. Актуальні проблеми відмежування крадіжки (ст. 185 КК) та грабежу (ст. 186 КК).

36. Актуальні проблеми відмежування грабежу (ст. 186 КК) та розбою (ст. 187 КК).

37. Актуальні проблеми відмежування розбою (ст. 187 КК) і вимагання (ст. 189 КК України).

38. Актуальні проблеми відмежування шахрайства (ст. 190 КК) та інших кримінальних правопорушень проти власності.

39. Актуальні проблеми відмежування привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем (ст. 191 КК) та інших кримінальних правопорушень проти власності.

40. Актуальні проблеми та види кримінальних правопорушень проти громадського порядку.

41. Актуальні проблеми та види кримінальних правопорушень проти моральності.

42. Актуальні проблеми відмежування групового порушення громадського порядку (ст. 293 КК) від масових заворушень (ст. 294 КК).

43. Актуальні проблеми та особливості кваліфікації хуліганства (ст. 296 КК). Поняття особливої зухвалості та виняткового цинізму.

44. Актуальні проблеми кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.

45. Актуальні проблеми визначення службової особи.

46. Актуальні проблеми зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 КК).

47. Актуальні проблеми перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу (ст. 365 КК).

48. Актуальні проблеми відмежування зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 КК) та перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу (ст. 365 КК).

49. Актуальні проблеми службової недбалості (ст. 367 КК).

50. Актуальні проблеми прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК).

КРИМІНАЛЬНА ЮСТИЦІЯ: ПРАВОВІ ДОКТРИНИ ТА ПРИНЦИПИ ПРАВОТВОРЧОСТІ

1. Актуальні питання забезпечення права на захист під час кримінального провадження.

2. Актуальні питання реалізації засади розумних строків у кримінальному процесі.

3. Амністія та помилування: проблемні питання.

4. Видача осіб, які вчинили кримінальне правопорушення (екстрадиція) як форма міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні.

5. Відкриття матеріалів кримінального провадження іншій стороні. Ознайомлення з матеріалами кримінального провадження.

6. Відновне правосуддя: загальна характеристика, поняття, мета та принципи.

7. Врахування правових позицій Верховного Суду у діяльності органів досудового розслідування. Їх значення.

8. Доктринальні критерії класифікації джерел кримінального процесуального права

9. Доктринальні та практичні проблеми добровільної відмови від доведення кримінального правопорушення до кінця при співучасті.

10. Доктринальні та практичні проблеми затримання особи, що вчинила кримінальне правопорушення.
11. Доктринальні та практичні проблеми, кваліфікація посягання при «відхиленні дії».
12. Доктринальні та практичні проблеми, особливості кваліфікації розбою (ст. 187 КК України) і вимагання (ст. 189 КК України) як кримінальних правопорушень проти власності.
13. Доктринальні та практичні проблеми, особливості кваліфікації тілесних ушкоджень.
14. Домашнє насильство: поняття, види, особливості кваліфікації.
15. Європейські стандарти якості кримінального процесуального закону.
16. Загальнотеоретичні і прикладні проблеми реалізації засад кримінального провадження.
17. Законодавчі та прикладні проблеми виконання завдання кримінального провадження.
18. Залишення касаційної скарги без руху або її повернення.
19. Колізії та конкуренція норм в кримінальному законодавстві України: проблеми їх вирішення.
20. Концептуалізація загальних дефініцій та правової природи міжнародного співробітництва під час кримінального провадження.
21. Кримінальне судочинство: поняття та його правове регулювання.
22. Кримінальні правопорушення, при вчиненні яких неможлива стадія готування.
23. Міжнародно-правові основи відновного правосуддя.
24. Норми міжнародного права та їх роль в регулюванні кримінального провадження.
25. Обставини, що виключають кримінальну протиправність діяння: теоретичні та практичні проблеми.
26. Особливості здійснення кримінального судочинства судом присяжних.
27. Особливості початку досудового розслідування при виявленні ознак кримінального правопорушення на території дипломатичних представництв чи консульських установ.
28. Особливості співробітництва у кримінальних провадженнях на рівні ЄС.
29. Переїняття кримінального провадження як форма міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні.
30. Підстави та процесуальний порядок закриття кримінального провадження та провадження щодо юридичної особи.

31. Повідомлення про підозру особі: аналіз окремих аспектів позиції Великої Палати Верховного Суду щодо спеціальних суб'єктів.
32. Повноваження персоналу органу пробації. Судова доповідь.
33. Поняття, зміст, система нововиявлених та виключних обставин.
34. Поняття, мета, види примусових заходів медичного характеру.
35. Поняття, суть та елементи медіації.
36. Право на справедливий судовий розгляд та право на ефективний засіб юридичного захисту у практиці Європейського суду з прав людини.
37. Практика Європейського суду з прав людини: правові основи її застосування у кримінальному судочинстві.
38. Проблемні аспекти дії кримінального процесуального закону за колом осіб та шляхи їх вдосконалення.
39. Проблемні питання реалізації презумпції невинуватості під час кримінального провадження.
40. Прогалини в кримінальному законодавстві України та способи їх усунення.
41. Процесуальний порядок та особливості тримання особи під вартою на території України в порядку міжнародної правової допомоги.
42. Пряма та зворотна дія кримінального процесуального закону.
43. Роль Верховного Суду у забезпеченні єдності судової практики.
44. Роль постанов Верховного Суду у регулюванні кримінальних процесуальних правовідносин.
45. Спеціальна конфіскація. Випадки застосування спеціальної конфіскації.
46. Судові рішення, які можуть бути оскаржені в касаційному порядку.
47. Сучасна парадигма правового регулювання початку досудового розслідування.
48. Учасники кримінального судочинства: проблемні питання реалізації їх повноважень.
49. Форми відновного правосуддя та їх характеристики.
50. Юрисдикція ЄСПЛ: загальна характеристика

ПЕРЕЛІК ПРАКТИЧНИХ СИТУАЦІЙНИХ ЗАВДАНЬ, ЩО ВИНОСЯТЬСЯ НА АТЕСТАЦІЮ

Завдання. П., знаючи про наявність у неї венеричного захворювання (гонореї), вступила в статевий зв'язок з О., а через декілька днів з Г. і сімнадцятирічним Л. При медичному обстеженні було встановлено, що О. не захворів, а Г. і Л. заразилися гонореєю. Під час кримінального провадження було з'ясовано, що П. не бажала заразити своїх партнерів, але допускала таку можливість.

Кваліфікуйте дії П. Відповідь поясніть.

Завдання. К. їхав на своєму автомобілі до Києва. На шляху він побачив збиту кимось людину. Зупинивши машину, К. з'ясував, що потерпілий знаходиться в небезпечному для життя стані, бо має значні тілесні ушкодження. Побойуючись, що його можуть визнати винним в наїзді на людину, К. покинув потерпілого на шляху та нікого про це не сповістив. Потерпілий згодом помер на місці пригоди.

Кваліфікуйте дії К. Відповідь поясніть.

Завдання. Р. запросив до себе до дому свого знайомого Б. з метою перегляду футбольного матчу. Знаходячись на кухні та вживаючи спиртні напої між чоловіками виникла суперечка, в результаті якої Р. вбив Б. Через 15 хвилин додому повернулася дружина Р. та почала йому дорікати за вчинене вбивство. Р. вбив і свою дружину також.

Кваліфікуйте дії Р. Відповідь поясніть.

Завдання. Медсестри Ч. і Х. під час взяття крові у донорів вилучали її у великій кількості. Надлишок вони потім оформляли як таку, що надавалася вигаданими особами, а гроші забирали собі.

Кваліфікуйте дії Ч. та Х. Відповідь поясніть.

Завдання. Ж., перебуваючи у стані наркотичного сп'яніння, зустрів шістнадцятирічну Є. Застосовуючи фізичне насильство вчинив дії сексуального характеру, пов'язані із вагінальним проникненням в тіло Є. Внаслідок цього Є. заразилася гонореєю.

Кваліфікуйте дії Ж. Відповідь поясніть.

Завдання. Г. протягом півроку вчиняв відносно своєї дев'ятирічної падчерки розпусні дії, а потім умовлянням схилив її до вступу у статеві

зносини. Потерпіла через свій малолітній вік не розуміла характеру та наслідків вчинюваних з нею дій.

Кваліфікуйте дії Г. Відповідь поясніть.

Завдання. О. заліз через вікно житлового будинку до чужої квартири та викрав звідти телевізор марки «Samsung», який згодом реалізував. У цей же день близько 22 год. 00 хв. О. пробрався через запасний вхід до аптеки, де мав намір викрасти гроші з каси та лікарські препарати. Його помітив продавець аптеки та викликав поліцію кнопкою безпеки. При спробі вчинити крадіжку О. було затримано.

Кваліфікуйте дії О. Відповідь поясніть.

Завдання. Касир Н., яка працювала на підприємстві, в період з вересня по листопад поточного року підробила касові документи та заволоділа грошовими коштами підприємства на суму 700 тис. гривень.

Кваліфікуйте дії Н. Відповідь поясніть.

Завдання. Б., зайшовши до ліфта разом із П., натиснув на кнопку 22-го поверху та зупинив ліфтову кабінку. Погрожуючи вбивством, він відібрав у жінки гроші та коштовності. Спробував зґвалтувати, але П. чинила опір, тоді Б. наніс тяжкі тілесні ушкодження П., забрав речі й утік.

Кваліфікуйте дії Б. Відповідь поясніть.

Завдання. К., знаходячись на прибудинковій території за місцем проживання, на ґрунті особистих неприязних відносин зі своїми родичами вилив з пластикової пляшки бензин на вхідні двері та підлогу приміщення, при цьому запалив сірник і висловлював погрози в їх бік своїх родичів.

Кваліфікуйте дії К. Відповідь поясніть.

Завдання. Г. переконав подружжя Т. оформити через нього виїзні документи на легальну роботу в Чехії, при цьому попросив надати завдаток у сумі 23 тис. гривень. Отримані гроші Г. використав на свою користь – відремонтував свій автомобіль.

Кваліфікуйте дії Г. Відповідь поясніть.

Завдання. Сімнадцятирічний Ш. вирішив вчиняти кишенькові крадіжки у громадському транспорті. Позавчора він викрав у одного громадянина 2500 гривень, а вчора в іншого – 3000 гривень. Вчиняючи третю крадіжку сьогодні вранці, Ш. був схоплений за руку Ф. Попри це Ш. вдарив декілька разів Ф.

зادля послаблення його опору, вихопив його гаманець, де було 4 000 гривень, та зник у невідомому напрямку.

Кваліфікуйте дії Ш. Відповідь поясніть.

Завдання. Біля 3 год. ночі під час святкування Нового року П. з балкону власної квартири запуслав феєрверки, чим порушив спокій інших громадян, що проживають в цьому будинку. Громадяни викликали працівників поліції, які затримали П.

Кваліфікуйте дії гр. П. Відповідь поясніть.

Завдання. С., П. та О. увірвалися на подвір'я вісімдесятирічної бабусі і, закривши її в хаті, повиносили зі стайні алюмінієвий посуд. Особи сподівалися заробити 4000 гривень, здавши його на брухт. Проте на заваді злочинцям стали дворові собаки. Правопорушники розстрошили дворнягам голови.

Кваліфікуйте дії винних осіб. Відповідь поясніть.

Завдання. В чергову частину Оболонського УП ГУНП у м. Києві по телефону надійшло повідомлення громадянки К. про те, що з квартири в якій вона проживає разом з чоловіком вчинена крадіжка. Для перевірки вказаної інформації на місце події виїхала слідчо-оперативна група. По прибуттю на місце події було встановлено, що на вхідних дверях до квартири є сліди взлому, а в квартирі безлад. К. пояснила, що з квартири були викрадені гроші в сумі 10000 грн. та золоті вироби, які належать особисто їй.

Однак її чоловік гр-н С. давати будь-які пояснення відмовився і вказав, що про крадіжку його жінка повідомила без поради з ним, сам він не заінтересований в кримінальному провадженні по факту крадіжки і заперечив щодо проведення слідчим огляду місця події в квартирі, яка на праві власності належить йому, так як придбав квартиру до оформлення шлюбу з гр-кою К., з якою проживає в даній квартирі протягом останніх 20 років, тому відповідно до засади кримінального провадження недоторканність житла чи іншого володіння особи, ніхто не має права без його дозволу зайти в квартиру. Пояснивши це недовірою до працівників поліції.

Як повинен вчинити слідчий? Якими засадами кримінального процесу він повинен керуватися при прийнятті рішення?

Завдання. Суддя Київського апеляційного суду ухвалою від 12.08.2022 року повернув апеляційну скаргу гр. В. на ухвалу Святошинського районного суду м. Києва від 10.07.2022 року, зазначивши в судовому рішенні про те, що зазначені в апеляційній скарзі гр. В. висловлювання на адресу

прокурорів, суддів та суду є образливими, а апеляційна скарга, що містить такі висловлювання, є неприйнятною. Учасники справи зобов'язані виявляти повагу до суду та до інших учасників судового процесу. Заяви та скарги, що подаються до суду, мають відповідати вимогам чинного законодавства. У тексті цих документів не можна використовувати образливі та лайливі слова, символи, зокрема, для надання особистих характеристик учасникам справи, іншим учасникам судового процесу, їх представникам і суду. У протилежному випадку такі дії суперечать основним засадам кримінального провадження.

Разом з тим заборона зловживання процесуальними правами є загальноправовим принципом і поширюється на всі види судочинства.

Проаналізуйте практику ЄСПЛ та Верховного Суду щодо прийнятого рішення суддею Київського апеляційного суду. Вкажіть, які засади кримінального провадження не були дотримані гр. В. під час звернення з апеляційною скаргою? Обґрунтуйте свою відповідь.

Завдання. У зв'язку з чисельними скаргами керівництву Київського правового університету, на порушення студентами правил проживання в гуртожитку, який належить закладу вищої освіти, декан факультету спільно з комендантом та комірником гуртожитку провели огляд кімнат без участі осіб, які в них проживають та склали відповідний акт, в якому вказали, що під час перевірки у тумбі Глібова було знайдено 5 пляшок горілки та саморобний пристрій для обігріву кімнати, а у шафі Красюка – близько 3 кілограмів речовини рослинного походження. В результаті було складено акт, який підписали декан факультету, комендант гуртожитку та комірник.

Чи законні дії зазначених осіб? Обґрунтуйте відповідь.

Назвіть гарантії недоторканності житла особи.

Завдання. 14.08.2022 К. перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння, на ґрунті особистих неприязних відносин, які виникли раптово, під час сварки з гр. С., в квартирі, яка належить останньому, умисно завдав кулаками С. чотирьох ударів у ділянку правого та лівого ока, семи ударів у ділянку ребер зліва, близько чотирьох ударів у ділянку ребер справа, заподіявши потерпілому тяжкі тілесні ушкодження. Від отриманих травм потерпілий помер в лікарні.

За вироком Оболонського районного суду м. Києва К. було засуджено за вчинення злочину передбаченого ч. 2 ст. 121 КК України до покарання у вигляді позбавлення волі на строк 8 років. Однак захисник гр-на К. звернувся з апеляційною скаргою на оскарження вироку першої інстанції. В своїй апеляційній скарзі захисник зазначив, що суд першої інстанції прийняв не обґрунтоване та незаконне рішення, так як у вироку суду посилається на докази

зібрані під час огляду місця події, а саме в квартирі в якій мешкав потерпілий. Захисник просить суд визнати докази отриманні під час огляду місця події як недопустимі докази, так як проникнення до квартири і її огляд був проведений без дозволу власника житла та його близьких родичів. Адже до поліції на лінію 102 зателефонував саме К. і повідомив про вчинений злочин.

Однак Київський апеляційний суд залишив вирок суду першої інстанції без змін.

Чи дотримана в даному випадку працівниками поліції засада недоторканності житла чи іншого володіння особи?

Чи законне рішення суду першої та апеляційної інстанцій? Обґрунтуйте свою відповідь.

Завдання. Під час судового розгляду кримінального провадження по обвинуваченню А. у вчиненні злочину передбаченого ч. 2 ст. 122 КК України, суддя місцевого суду при дослідженні доказів обмежився тільки показами обвинуваченого. Суддя зазначив, що з метою процесуальної економії немає необхідності досліджувати інші докази, оскільки з обвинувального акта та з показань самого обвинуваченого встановлені всі обставини справи. Захисник обвинуваченого, після ухвалення вироку, подав апеляційну скаргу, щодо скасування вироку суду першої інстанції, оскільки родичі обвинуваченого бачили, що під час наради до нарадчої кімнати заходила секретар судового засідання. З письмових пояснень секретаря судового засідання вбачається, що вона на прохання судді принесла останньому ліки, які він вживав у чітко визначений час і відтермінування їх прийняття могло призвести до негативного результату лікування від серцевої недостатності.

Які засади кримінального провадження були порушені у цій ситуації?

Яке рішення повинен ухвалити суд апеляційної інстанції?

Що б змінилось, якби в нарадчу кімнату була викликана бригада швидкої медичної допомоги для надання допомоги судді?

Завдання. Увечері у міському сквері працівники поліції почули крики жінки про допомогу. По прибуттю на місце події, гр-ка О. пояснила, що її зґвалтував невідомий чоловік. Опрацьовуючи територію скверу, працівниками поліції був затриманий Г.

Г. і О. були доставлені до чергової частини Голосіївського УП ГУНП у м. Києві, де О. заявила про те, що вона не бажає, щоб про цю подію стало відомо і відмовилась офіційно звернутись із заявою про зґвалтування. Проте враховуючи, що Г. раніше двічі судимий, нещодавно звільнився з місць

позбавлення волі, слідчий прийняв рішення про початок досудового розслідування за ч. 1 ст. 152 КК України (згвалтування).

Оцініть рішення слідчого з позицій засади публічності.

Завдання. Під час розгляду кримінального провадження стосовно Р., обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України, Солом'янським районним судом м. Києва призначено обвинуваченому захисника в порядку ст. 49 КПК України. Проте в судовому засіданні обвинувачений відмовився від захисника і не просив залучити іншого захисника. Рішенням суду відмовлено у задоволенні клопотання щодо відмови захисника та зазначено, що Р. обвинувачується у вчиненні особливо тяжкого злочину, а тому участь захисника у справі є обов'язковою.

Чи обґрунтовано суд відхилив клопотання обвинуваченого про відмову у залученні захисника?

Розкрийте зміст засади забезпечення права на захист.

Які наслідки незабезпечення захисту у кримінальному провадженні.

Завдання. При розгляді касаційної скарги захисника в інтересах засудженого К. на вирок Солом'янського суду м. Києва та ухвалу Київського апеляційного суду у кримінальному провадженні, було встановлено, що до засудженого К. який прибув до місця огляду разом із працівниками поліції було застосовано спеціальний засіб – кайданки. Однак у супереч вимогам ч. 4, 5 ст. 208 КПК України протоколу про затримання не було складено і процесуальних прав не роз'яснено. Також, про затримання засудженого К. регіональному центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги не було повідомлено та правова допомога захисника з моменту його фактичного затримання не надавалась.

Дайте правову оцінку ситуації.

Чи було порушено право засудженого на захист?

Проаналізуйте рішення ЄСПЛ від 19 лютого 2009 року у справі «Доронін проти України» (Заява № 16505/02).

Завдання. Верховний Суд розглянув ухвалу апеляційного суду, якою скасовано вирок суду першої інстанції щодо Б., засудженого за ч. 4 ст. 191 КК України. Одним із доводів касаційної скарги було те, що судом апеляційної інстанції не було безпосередньо досліджено докази, але при цьому їм надано оцінку, відмінну від наданої судом першої інстанції. За результатами розгляду Верховний Суд прийняв постанову, якою скасував ухвалу апеляційного суду та призначив новий розгляд у суді апеляційної інстанції, при цьому зазначивши,

що згідно зі ст. 23 КПК України суд досліджує докази безпосередньо. Не може бути визнано доказами відомості, що містяться в показаннях, речах, документах, які не були предметом безпосереднього дослідження суду, крім випадків, передбачених зазначеним Кодексом. При цьому виходячи з принципу безпосередності дослідження доказів, апеляційний суд не вправі дати їм іншу оцінку, ніж ту, яку дав суд першої інстанції, якщо цих доказів не було досліджено при апеляційному перегляді вироку. Верховний суд встановив, що суд апеляційної інстанції дослідив лише частину письмових доказів, прослухав звукозаписи місцевого суду із показаннями окремих свідків, однак безпосередньо не допитав жодного свідка, при цьому послався на їх показання, яким дав свою оцінку, відмінну від тієї, що надана судом першої інстанції.

Дайте правову оцінку ситуації.

Чи була порушена засада безпосередності дослідження показань, речей і документів?

Чи можуть бути визнані докази допустимими і враховані при постановленні судового рішення, які не були предметом безпосереднього дослідження судом?

Завдання. За вироком місцевого суду, залишеним без змін апеляційним судом особу Р. визнано невинуватим у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 2 ст. 286 КК України, та виправдано у зв'язку із недоведеністю вчинення обвинуваченим кримінального правопорушення. У касаційній скарзі прокурор обстоював позицію про те, що у ході розгляду провадження не було додержано приписів статей 22, 93, 290 КПК України, так як сторона захисту самотійно не обстоювала своєї правової позиції, збираючи фактичні дані через суд, а тому вони на його думку, є недопустимими.

Верховний суд залишив оскаржувані судові рішення без змін.

Дайте правову оцінку ситуації.

Розкрийте зміст засади диспозитивності.

Завдання. У касаційній скарзі засуджений Б., посилаючись на істотне порушення вимог кримінального процесуального закону, просить вирок місцевого суду та ухвалу суду апеляційної інстанції щодо нього скасувати і призначити новий розгляд в суді першої інстанції. Вказує, що він є громадянином Республіки Словенії, погано розуміє українську мову, а тому відсутність перекладу процесуальних документів кримінального провадження на словенську мову вважає порушенням його права на захист та справедливий

суд у розумінні ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

Здійснить юридичний аналіз ситуації.

Проаналізуйте рішення ЄСПЛ від 02 грудня 2008 року у справі «Візгірд проти Словенії» (Заява №59868/08).

Завдання. Під час судового розгляду Шевченківським районним судом м. Запоріжжя кримінального провадження за обвинуваченням особи П. та особи Р. за ч. 3 ст. 191, ч. 1 ст. 366 КК України, стороною захисту заявлене клопотання про визнання очевидно недопустимими доказів, отриманих під час виконання ухвали слідчого судді про дозвіл на обшук від 03.12.2022 за адресою за місцем фактичного знаходження ПП «ВКФ «Персона», під час якого виявлено та вилучено фінансово-бухгалтерську та іншу документацію ПП «ВКФ «Персона». Вказана слідча дія оформлена протоколом обшуку від 04.12.2022 з доданням до нього технічним записом, здійсненим за допомогою відеозаписувального технічного засобу, що тягне за собою неможливість його дослідження під час судового розгляду. В обґрунтування клопотання зазначили, що слідчим суддею 03.12.2022 р. під час розгляду клопотання слідчого про надання дозволу на обшук, за місцем знаходження ПП «ВКФ «Персона» не здійснювалась фіксація за допомогою технічних засобів, яку захист вважає обов'язковою на підставі системного аналізу вимог ч. 5 ст. 27, ч. 4 ст. 107, ч. 4 ст. 234 КПК України.

Оцініть дії захисту та суду.

Чи буде порушене право особи на недоторканість житла чи іншого володіння особи в даному випадку.

Чи є підстава для визнання доказів недопустимими.

Завдання. При розгляді клопотання про застосування примусових заходів виховного характеру стосовно неповнолітнього С. захисник, участь якого в даному кримінальному провадженні є обов'язковою у судові засідання не з'явився. З урахуванням необхідності у наданні неповнолітньому безоплатної вторинної правової допомоги суддею Голосіївського районного суду міста Києва було прийнято рішення про забезпечення неповнолітнього захисником. Відповідно до ухвали зазначеним судом доручено центром з надання безоплатної вторинної правової допомоги забезпечити захисника для участі у кримінальному провадженні.

Оцініть дії суду.

***Чи було забезпечено судом право неповнолітнього на захист?
Обґрунтуйте свою відповідь.***

Завдання. Вироком суду першої інстанції особу Р. визнано невинуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 309 КК. Ухвалою суду апеляційної інстанції зазначений вирок залишено без змін. У касаційній скарзі прокурор посиляється на неналежну оцінку доказів, що призвело до необґрунтованого виправдання особи Р. у пред'явленому обвинуваченні, в тому числі протоколу огляду місця події. Верховний суд дійшовши висновку про те, що суд першої інстанції всебічно та повно дослідив докази на які містяться посилання у касаційній скарзі оскаржувані судові рішення залишив без змін. Зокрема, оцінюючи як доказ протокол огляду місця події, суд першої інстанції врахував, що під час проведення слідчої дії за участю неповнолітнього Р. були відсутні як законний представник так і захисник, участь якого у даному кримінальному провадженні є обов'язковою з моменту встановлення факту неповноліття або виникнення будь-яких сумнівів у тому, що особа є повнолітньою, як це встановлено вимогами п. 1 ч. 2 ст. 52 КПК. З огляду на таке порушення права на захист особи Р. суд дійшов висновку, що доказ був отриманий внаслідок порушення його прав і свобод, а тому використання фактичних даних, отриманих під час такої слідчої (розшукової) дії, суд обґрунтовано визнав неприпустимим.

Дайте правову оцінку ситуації.

Завдання. Слідчим суддею Печерського районного суду міста Києва задоволена клопотання прокурора Київської області та надано дозвіл на обшук офісного приміщення адвоката А., з метою відшукування і вилучення грошових коштів у кримінальному провадженні за ознаками кримінального правопорушення передбаченого ч. 3 ст. 15, ч. 2 ст. 190, ч. 3 ст. 15, ч. 4 ст. 369 КК України. Присутність представника Ради адвокатів міста Києва під час обшуку забезпечено не було.

Дайте правову оцінку ситуації.

Проаналізуйте рішення ЄСПЛ від 05 липня 2012 року у справі «Головань проти України» (Заява № 41716/06).

Завдання. У касаційній скарзі засуджений Д. просить ухвалу Одеського апеляційного суду від 04 березня 2022 року скасувати через істотні порушення вимог кримінального процесуального закону. Останній зазначає, що апеляційний суд порушив вимоги ст. 135 КПК України, оскільки ухвалу від 21

лютого 2022 року про призначення до апеляційного розгляду його клопотання про поновлення строку на апеляційне оскарження вироку місцевого суду він отримав лише 21 березня 2022 року. Засуджений Д. стверджує, що 04 березня 2022 року апеляційний суд розглянув його клопотання без належного повідомлення.

Дайте правову оцінку ситуації.

Проаналізуйте рішення ЄСПЛ від 30 січня 2015 року у справі «Швидка проти України» (Заява № 17888/12).

Завдання. У касаційній скарзі захисник І. просить у зв'язку з істотним порушенням вимог кримінального процесуального закону скасувати ухвалу апеляційного суду та призначити новий розгляд у суді апеляційної інстанції. На обґрунтування своїх доводів зазначає, що суд безпідставно повернув його апеляційну скаргу через ненадання всіх документів передбачені ст. 50 КПК України на підтвердження його повноважень на участь у цьому кримінальному провадженні. Захисник І. указує, що він до апеляційної скарги долучив копію свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю та ордер на надання правової допомоги.

Дайте правову оцінку ситуації.

Яке рішення повинен ухвалити суд касаційної інстанції ?

Завдання. Слідчий суддя Солом'янського районного суду міста Києва ухвалою від 24 травня 2022 року відмовив у задоволенні клопотання слідчого про обшук житла підозрюваного Р., оскільки слідчим не було визначено обсяг речей, індивідуальні або родові ознаки таких речей та документів, яких планується відшукати, а також їхній зв'язок із вчиненим кримінальним правопорушенням.

Оцініть ситуацію враховуючи правові позиції ЄСПЛ.

Проаналізуйте рішення ЄСПЛ від 15 липня 2003 року у справі «Ернст та інші проти Бельгії» (Заява № 33400/96).

Завдання. У касаційній скарзі засуджений Д. стверджує, про порушення його права на захист через те, що до початку апеляційного розгляду у своєму клопотанні він виявив бажання безпосередньо брати участь в судовому засіданні, однак цей розгляд відбувся у режимі відеоконференції без забезпечення належної якості зображення та звуку, у зв'язку із чим його було позбавлено можливості доповнити свою апеляційну скаргу, надати заперечення щодо апеляційної скарги прокурора та безпосередньо отримати допомогу від свого захисника О., яка також брала участь в апеляційному розгляді у режимі

відеоконференції, що позбавило його можливості отримати від неї належну правову допомогу.

Здійснить юридичний аналіз ситуації.

Завдання. Слідчий суддя Печерського районного суду м. Києва ухвалою від 26 червня 2022 року задовольнив клопотання слідчого Печерського УП ГУНП у м. Києві погодженого прокурором Печерської окружної прокуратури м. Києва про обшук житлового будинку адвоката Б., який здійснює захист підозрюваного К. у кримінальному провадженні за ознаками кримінального правопорушення передбаченого ч. 4 ст. 369 КК України.

Дайте правову оцінку ситуації.

Проаналізуйте рішення ЄСПЛ від 13 листопада 2003 року «Елсі та інші проти Туреччини» (заяви № 23145/93 і 25091/94), від 21 січня 2010 року «Xavier Da Silveira проти Франції» (заява № 43757/05).

Завдання. Після оскарження судового рішення в апеляційному порядку і залишення апеляційної скарги без задоволення, а рішення – без змін, прокурор подав касаційну скаргу, в якому поставив питання про притягнення до відповідальності громадянина Смірнова С.П. за більш тяжкий злочин.

Чи можливо погіршення правового становища засудженого в касаційному провадженні?

Завдання. Ухвалою слідчого судді Святошинського районного суду м. Києва до підозрюваного Н. за вчинення злочину передбаченого ч. 2 ст. 189 КК України було обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Підозрюваний Н. оскаржив ухвалу слідчого судді в апеляційному порядку, аргументуючи своє звернення тим що слідчий суддя безпідставно не визначив розмір застави як альтернативи триманню під вартою та стверджує, що він насильства до потерпілого не застосовував. Суд апеляційної інстанції залишив ухвалу слідчого судді без змін. На ухвалу слідчого судді та ухвалу апеляційного суду підозрюваний подав касаційну скаргу.

Яке рішення слід буде ухвалити за такою скаргою?

Завдання. Вироком суду першої інстанції громадянина П. було визнано винуватим та засуджено за ч. 3 ст. 185 КК України до 4 років позбавлення волі. На вирок потерпіла В. подала апеляційну скаргу з мотивів обрання обвинуваченому необґрунтовано м'якого покарання, яке не відповідає тяжкості злочину та особі засудженого. Розглянувши скаргу, суд апеляційної інстанції дійшов висновку, що аргументи, наведені у скарзі, заслуговують на увагу, своїм

вироком суд обрав до П. покарання у вигляді 5 років позбавлення волі. На цей вирок засуджений звернувся з касаційною скаргою з проханням скасувати вирок апеляційного суду та залишити без змін вирок суду першої інстанції. Вирішуючи питання про відкриття касаційного провадження, суд касаційної інстанції ознайомився зі скаргою та наданими до неї документами та вважає, що підстав для задоволення скарги немає.

Чи правильне рішення суду касаційної інстанції?

Завдання. У касаційній скарзі засуджений С. наголосив на істотному порушенні ст. 290 КПК України через невідкриття стороні захисту медичних документів, на яких ґрунтується висновок судово-медичного експерта.

Яке рішення повинен ухвалити суд касаційної інстанції?

Завдання. Вироком П. визнано винуватим у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 185 КК України, за те, що він за попередньою змовою з К. 09.05.2022 року, діючи умисно, таємно, переслідуючи корисливий мотив, викрали майно ТОВ «Омега», чим завдали майнової шкоди вказаній юридичній особі. Крім того П. за попередньою змовою з К. 24.05.2022 року, діючи умисно, повторно, таємно, переслідуючи корисливий мотив, викрали майно ПАТ «Унікс», чим завдали майнової шкоди вказаній юридичній особі. Апеляційний суд вирок районного суду залишив без зміни. У касаційній скарзі захисник посиляється на ту обставину, що на момент вчинення злочину розмір заподіяної шкоди був достатнім для притягнення П. та К. до кримінальної відповідальності, однак на час розгляду кримінального провадження та постановлення місцевим судом вироку у зв'язку зі збільшенням розміру неоподаткованого мінімуму доходів громадян розмір заподіяної шкоди є меншим, ніж передбачено положеннями КК України, для можливості кваліфікувати дії П. та К. за ч. 2 ст. 185 КК України. Захисник вважає, що в такому випадку підлягають застосуванню вимоги ст. 5 КК України про зворотну дію закону в часі, оскільки становище П. та К. покращується.

Яке рішення повинен ухвалити суд касаційної інстанції ?

Завдання. До початку судового розгляду захисник Р. подала до суду касаційної інстанції клопотання про передачу справи на розгляд до Великої Палати Верховного Суду, мотивуючи це відсутністю єдності судової практики щодо визначення моменту закінчення (завершення) строку досудового розслідування та можливості проведення слідчих (розшукових) дій після відкриття та надання доступу до матеріалів провадження сторонам в порядку ст. 290 КПК України. Крім того, вказує на невизначеність у судовій практиці

поняття "самовільно створеного приміщення ", у зв'язку з чим, на думку захисника , існує питання чи підпадає воно під визначення "інше приміщення" та чи підлягають такі "самовільно створені приміщення" в об'єктах спільного користування кримінально правовій охороні, з точки зору недоторканості від посягання інших осіб.

Дослідивши матеріали провадження колегія суддів постановила відмовити у задоволенні клопотання захисника про передачу справи на розгляд Великої Палати Верховного Суду.

Дайте правову оцінку ситуації.

Назвіть підстави та порядок передачі кримінального провадження на розгляд палати, об'єднаної або Великої Палати Верховного Суду.

Завдання. У касаційній скарзі засуджений П. порушує питання про перегляд кримінального провадження щодо нього у касаційному порядку. Перевіривши касаційну скаргу на відповідність вимогам ст. 427 КПК України, суд дійшов висновку, що касаційну скаргу подано без додержання пунктів 1, 3, 4, 5, 6 ч. 2, частин 3, 5 цієї статті. У зв'язку з цим суд постановив касаційну скаргу залишити без руху, надавши п'ятнадцятиденний строк для усунення недоліків з дня отримання ухвали.

Оцініть дії суду.

Які процесуальні вимоги до касаційної скарги.

Завдання. Верховний Суд колегією суддів Першої судової палати Касаційного кримінального суду розглянувши касаційну скаргу прокурора, який брав участь під час розгляду кримінального провадження судом апеляційної інстанції, на ухвалу Київського апеляційного суду від 04 серпня 2022 року щодо особи П. прийшов до висновку, що прокурор фактично просить надати доказам у кримінальному провадженні іншу оцінку, ніж їм дано судами першої та апеляційної інстанцій, тобто посилається на невідповідність висновків суду фактичним обставинам кримінального провадження, неповноту судового розгляду, що згідно зі ст. 438 КПК України не є предметом перевірки в касаційному порядку.

Яке рішення повинен ухвалити суд касаційної інстанції ?

Назвіть підстави для скасування або зміни судових рішень при розгляді справи в суді касаційної інстанції.

Завдання. У касаційній скарзі засуджений С. просить скасувати постановлені судові рішення та призначити новий розгляд у суді першої

інстанції, у зв'язку з істотним порушенням вимог кримінального процесуального закону та неправильним застосуванням закону України про кримінальну відповідальність. Засуджений зазначає, що суд першої інстанції, всупереч вимогам ст. 345 КПК України, не з'ясував чи зрозумілі йому права та обов'язки, внаслідок чого було порушено його право на захист. Наголошує, що йому не роз'яснено право на безоплатного захисника, а висновки апеляційного суду про імперативний обов'язок суду залучити захисника лише у випадках, передбачених ст. 52 КПК України - не ґрунтується на вимогах закону.

Дайте правову оцінку ситуації.

Чи є істотне порушенням кримінального процесуального закону в даному випадку?

Завдання. Ухвалою Верховного Суду касаційну скаргу захисника засудженого С. - адвоката К. на вирок Лубенського міськрайонного суду Полтавської області від 03 жовтня 2019 року та ухвалу Полтавського апеляційного суду від 13 жовтня 2022 року, разом з усіма доданими до неї матеріалами повернуто на підставі п. 3 ч. 3 ст. 429 КПК України, оскільки вона подана поза межами строку касаційного оскарження без клопотання про поновлення пропущеного строку.

Оцініть дії суду.

В яких випадках касаційна скарга повертається.

Завдання. А., перебуваючи на посаді майстра служби водовідведення, не забезпечив безаварійну роботу каналізаційних мереж, що призвело до забруднення земель відходами, шкідливим для довкілля, внаслідок порушення спеціальних правил та створило небезпеку для довкілля. Таким чином, А. вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 239 КК України. В судовому засіданні обвинувачений заявив клопотання про звільнення його від кримінальної відповідальності на підставі положень ст. 45 КК України, у зв'язку з дійовим каяттям. А зазначив, що ним вжито заходів для усунення заподіяної шкоди, він раніше не судимий, повністю визнав свою провину та активно сприяв розкриттю злочину.

Чи є підстави для звільнення А. від кримінальної відповідальності у зв'язку з дійовим каяттям?

Завдання. До Печерського районного суду м. Києва надійшло клопотання колективу підприємства «Верес» про звільнення від кримінальної відповідальності С., підозрюваної у вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 185 КК України, у зв'язку з передачею її на поруки

трудовому колективу. Підозрювана С. свою вину визнала повністю, щиро покалася у вчиненому, раніше не судима, вперше вчинила кримінальне правопорушення.

Чи є підстави для звільнення С. від кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею на поруки?

Завдання. М., який підозрювався у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 368 КК України, під час розгляду справи в суді звернувся з клопотанням про його звільнення від кримінальної відповідальності на підставі ст. 49 КК України, так як з моменту вчинення ним діяння пройшло 6 років. В судовому засіданні прокурор виступив з запереченням проти звільнення, мотивуючи тим, що інкримінований М. злочин відноситься до корупційних.

Яке рішення повинен прийняти суд?

Завдання. Вироком суду за ч. 2 ст. 121 КК України М. засуджений до покарання у виді 10 років позбавлення волі. Призначаючи максимальне в межах санкції покарання, суд в якості обставин, які його обтяжують покарання, вказав на те, що М. вчинив тяжкий злочин, внаслідок якого настали тяжкі наслідки у виді смерті потерпілого, вину не визнав, не дивлячись на її повну доведеність органами досудового слідства, щиро не покався у вчиненому злочині.

Чи відповідає вимогам закону призначене М. покарання?

Завдання. П. було засуджено за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 121 КК України, до покарання у виді 5 років позбавлення волі, а за вчинення злочину, передбаченого ч. 4 ст. 296 КК України, – до 6 років позбавлення волі. На підставі ст. 70 КК України судом призначене остаточне покарання у виді 11 років позбавлення волі.

За яким правилом суд призначив остаточне покарання П.? Чи відповідає призначене покарання вимогам ст. 70 КК України?

Завдання. Р. було засуджено за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 189 КК України, до покарання у виді 5 років позбавлення волі. Під час відбування покарання Р. вчинив втечу з місця позбавлення волі і був засуджений за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 393 КК України, до покарання у виді 4 років позбавлення волі. На підставі положень ст. 71 КК України остаточне покарання йому призначено судом у виді 7 років позбавлення волі.

За якими правилами суд призначив остаточне покарання Р.? Чи відповідає призначене покарання вимогам ст. 71 КК України?

Завдання. Я. було засуджено за готування до кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 115 КК України, до покарання у виді 10 років позбавлення волі. Призначаючи таке покарання, суд зазначив у вироку, що Я. готувався до вчинення особливо тяжкого злочину, свою вину не визнав, незважаючи на її повне доведення органами досудового слідства, не розкаювався у тому, що хотів вчинити вбивство.

Чи відповідає вимогам закону призначене Я. покарання?

Завдання. Суд визнав В. винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 150 КК України, та призначив йому покарання у виді позбавлення волі на строк 4 роки. Проте, враховуючи особу винного та інші обставини кримінального провадження, суд дійшов висновку про можливість виправлення засудженого без відбування покарання і прийняв рішення про застосування до В. ст. 75 КК України, поклавши на нього обов'язок періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації. Протягом іспитового строку засуджений один раз без поважних причин не з'явився для реєстрації.

Яке рішення повинен прийняти суд після закінчення іспитового строку?

Завдання. Член виборчої комісії Є. під час проведення виборів умисно порушив таємницю голосування і був засуджений за ст. 159 КК України до штрафу у розмірі 10 тис. грн. Після винесення обвинувального вироку Є. захворів і 2,5 роки перебував на амбулаторному лікуванні, що перешкодило виконанню вироку. З метою одержання необхідних ліків, перебуваючи в лікарні, Є. двічі використовував завідомо підроблені документи, останній раз – чотири місяці тому.

Чи буде приведений у виконання обвинувальний вирок щодо Є. після його одужання? Назвіть умови, при яких застосовується звільнення від відбування покарання у зв'язку із закінченням строків давності виконання обвинувального вироку?

Завдання. Вироком суду Ш. було засуджено за ч. 2 ст. 296 КК України на 1 рік і 6 місяців позбавлення волі із звільненням його від відбування покарання з випробуванням. Враховуючи тяжкість кримінального правопорушення та особу винного, суд встановив 2 роки іспитового строку. Через 8 місяців

постановою суду Ш. звільнено від відбування покарання внаслідок акту амністії, як особу, що на день набрання Закону України «Про амністію» чинності відбула одну третину призначеного строку покарання.

Чи правильним є рішення суду? Чи є вплив третини іспитового строку підставою до застосування амністії?

Завдання. Після оскарження судового рішення в апеляційному порядку і залишення апеляційної скарги без задоволення, а рішення – без змін, прокурор подав касаційну скаргу, в якому поставив питання про притягнення до відповідальності громадянина Смірнова С.П. за більш тяжкий злочин.

Чи можливо погіршення правового становища засудженого в касаційному провадженні?

Завдання. Ухвалою слідчого судді Святошинського районного суду м. Києва до підозрюваного Н. за вчинення злочину передбаченого ч. 2 ст. 189 КК України було обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Підозрюваний Н. оскаржив ухвалу слідчого судді в апеляційному порядку, аргументуючи своє звернення тим що слідчий суддя безпідставно не визначив розмір застави як альтернативи триманню під вартою та стверджує, що він насильства до потерпілого не застосовував. Суд апеляційної інстанції залишив ухвалу слідчого судді без змін. На ухвалу слідчого судді та ухвалу апеляційного суду підозрюваний подав касаційну скаргу.

Яке рішення слід буде ухвалити за такою скаргою?

Завдання. Вироком суду першої інстанції громадянина П. було визнано винуватим та засуджено за ч. 3 ст. 185 КК України до 4 років позбавлення волі. На вирок потерпіла В. подала апеляційну скаргу з мотивів обрання обвинуваченому необґрунтовано м'якого покарання, яке не відповідає тяжкості злочину та особі засудженого. Розглянувши скаргу, суд апеляційної інстанції дійшов висновку, що аргументи, наведені у скарзі, заслуговують на увагу, своїм вирок суд обрав до П. покарання у вигляді 5 років позбавлення волі. На цей вирок засуджений звернувся з касаційною скаргою з проханням скасувати вирок апеляційного суду та залишити без змін вирок суду першої інстанції. Вирішуючи питання про відкриття касаційного провадження, суд касаційної інстанції ознайомився зі скаргою та наданими до неї документами та вважає, що підстав для задоволення скарги немає.

Чи правильне рішення суду касаційної інстанції?

Завдання. Вироком П. визнано винуватим у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 185 КК України, за те, що він за попередньою змовою з К. 09.05.2022 року, діючи умисно, таємно, переслідуючи корисливий мотив, викрали майно ТОВ «Омега», чим завдали майнової шкоди вказаній юридичній особі. Крім того П. за попередньою змовою з К. 24.05.2022 року, діючи умисно, повторно, таємно, переслідуючи корисливий мотив, викрали майно ПАТ «Унікс», чим завдали майнової шкоди вказаній юридичній особі. Апеляційний суд вирок районного суду залишив без зміни. У касаційній скарзі захисник посилається на ту обставину, що на момент вчинення злочину розмір заподіяної шкоди був достатнім для притягнення П. та К. до кримінальної відповідальності, однак на час розгляду кримінального провадження та постановлення місцевим судом вироку у зв'язку зі збільшенням розміру неоподаткованого мінімуму доходів громадян розмір заподіяної шкоди є меншим, ніж передбачено положеннями КК України, для можливості кваліфікувати дії П. та К. за ч. 2 ст. 185 КК України. Захисник вважає, що в такому випадку підлягають застосуванню вимоги ст. 5 КК України про зворотну дію закону в часі, оскільки становище П. та К. покращується.

Яке рішення повинен ухвалити суд касаційної інстанції ?

Завдання. Під час раптово виниклої сварки на подвір'ї ліцею неповнолітня Тамара Т. умисно завдала удару, що завдав фізичного болю неповнолітньому Віктору Д. внаслідок якого той впав. Під час падіння Віктор Д. впустив з руки коштовні окуляри, що належали неповнолітньому Дмитру А., скло в яких при падінні розбилося. Побачивши це Дмитро А. наблизився до неповнолітньої Тамари Т. та болісно штовхнув її, що призвело до падіння та неоправданого знівечення обличчя осколками розбитого скла.

Що є метою відновних підходів у кримінальних провадженнях про кримінальні проступки та нетяжкі злочини.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Основні

Нормативно-правові акти:

1. Віденська конвенція про дипломатичні зносини: прийнята 18 квітня 1961 року. *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_048.
2. Віденська конвенція про консульські зносини: прийнята 24 квітня 1963 року. *Верховна Рада України*. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_047.
3. Інструкція з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні: Наказ МВС України від 07 липня 2017 року № 575.
4. Інструкція про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні: наказ Генеральної прокуратури України, МВС України, Служби безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України № 114/1042/516/1199/936/1687/5 від 16.11.2012. URL: <http://www.minjust.gov.ua/42544>.
5. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод: прийнята 04 листопада 1950 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/995_004.
6. Конвенція про правопорушення та деякі інші дії, вчинені на борту повітряного судна: прийнята 14 вересня 1963 року. *Верховна Рада України*. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_244.
7. Конституція України від 28 червня 1996 року (із змінами та доповненнями). *Відомості Верховної Ради України* від 23 липня 1996 року, № 30. 141 с.
8. Конституція України від 28 червня 1996 р. (офіційний текст). URL: <http://www.president.gov.ua/en/content/constitution.html>.
9. Кримінальний кодекс України: прийн. 05 квіт. 2001 р. № 2341-III. *Верховна Рада України*: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.
10. Кримінальний процесуальний кодекс України : чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 14 серп. 2020 р. К.: ПАЛИВОДА А.В., 2020. 452 с.
11. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9-10. URL: № 11-12. № 13. ст.8. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-1775>.
12. Лист Верховного Суду України Щодо перевищення розумних строків розгляду справ від 25.01.2006 N 1-5/45. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v5_45700-06
13. Мінімальні стандартні правила ООН, що стосуються відправлення правосуддя щодо неповнолітніх («Пекінські правила»): прийняті 29 листопада

1985 року. *Верховна Рада України*. URL: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/995_211.

14. Основні принципи незалежності судових органів. Схвалені резолюціями 40/32 та 40/146 Генеральної Асамблеї від 29 листопада та 13 грудня 1985 року // Верховна Рада України : офіц. веб-портал. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_201.

15. Положення про дипломатичні представництва та консульські установи іноземних держав в Україні: Указ Президента України 10 червня 1993 року № 198/93. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/198/9>.

16. Положення про Єдиний реєстр досудових розслідувань, порядок його формування та ведення: наказ Офісу Генерального прокурора від 30 червня 2020 року № 298.

17. Порядок обчислення розміру фактичних витрат закладу охорони здоров'я на стаціонарне лікування потерпілого від злочинного діяння та зарахування стягнених з винних осіб коштів до відповідного бюджету і їх використання: постанова Кабінету Міністрів України від 16 липня 1993 р № 545. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/545-93-%D0%BF>

18. Порядок обчислення розміру фактичних витрат закладу охорони здоров'я на стаціонарне лікування потерпілого від злочинного діяння та зарахування стягнених з винних осіб коштів до відповідного бюджету і їх використання: постанова Кабінету Міністрів України від 16 липня 1993 р № 545. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/545-93-%D0%BF>

19. Постанова Верховного суду від 10 травня 2018 року у справі № 461/3797/17. *Єдиний державний реєстр судових рішень* : офіційний сайт. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/74021985>.

20. Постанова Верховного Суду від 12 грудня 2019 року у справі № 755/323/17. *Єдиний державний реєстр судових рішень* : офіційний сайт. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/86333757>.

21. Постанова Верховного Суду від 19 грудня 2018 року у справі № 127/4546/16-к. *Єдиний державний реєстр судових рішень* : офіційний сайт. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/78979832>.

22. Постанова Верховного Суду від 19 травня 2020 року у справі № 686/2374/19. *Єдиний державний реєстр судових рішень* : офіційний сайт. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/89426651>.

23. Постанова Верховного Суду від 20 травня 2020 р. у справі № 753/21723/16-к. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/89395887>.

24. Постанова Верховного Суду від 27 травня 2020 р. у справі № 279/1021/16-к. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/89564190>.

25. Постанова Верховного Суду від 29 вересня 2020 р. у справі № 418/801/17. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/92065935>.

26. Постанова Верховного Суду від 30 вересня 2020 р. у справі № 523/16917/15-к. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/92021128>.

27. Постанови Пленуму Верховного Суду України (2002–2009 рр.). URL: <http://www.scourt.gov.ua/clients/vs>.

1. Постанови Пленуму Верховного Суду. URL: https://supreme.court.gov.ua/supreme/pro_sud/postanovap/.
28. Постанови Пленуму Верховного Суду. URL: https://supreme.court.gov.ua/supreme/pro_sud/postanovap/.
29. Право Європейського Союзу: нормат. матеріали / за ред. І. В. Яковюка. Харків: Право, 2019. 500 с.
30. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05 липня 2012 року 5076-VI. *Відомості Верховної Ради*. 2013. № 27. ст.282. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>.
31. Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 2 червня 2011 р. // *Відомості Верховної Ради України*. 2011. №51. ст. 577.
32. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини : Закон України від 23.02.2006 р. № 3477-IV.
33. Про Вищий антикорупційний суд: Закон України від 07 червня 2018 р. № 2447-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2018. № 24. ст.212. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2447-19#Text>.
34. Про Вищу раду правосуддя: Закон України від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2017, № 7-8. ст.50. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-19>.
35. Про Державне бюро розслідувань України : Закон України від 12.11.2015 р. № 794-VIII.
36. Про деякі питання порядку здійснення судового розгляду в судовому провадженні у першій інстанції відповідно до Кримінального процесуального кодексу України: лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 05.10.2012 № 223-1446/0/4-12. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v1446740-12#Text>.
37. Про деякі питання порядку оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування: інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 09 листопада 2012 року № 1640/0/4-12.
38. Про застосування амністії в Україні: Закон України від 1 жовтня 1996 р. № 392/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/392/96-%D0%B2%D1%80>
39. Про застосування амністії в Україні: Закон України від 1 жовтня 1996 р. № 392/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/392/96-%D0%B2%D1%80>
40. Про затвердження Інструкції з організації реагування на заяви і повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події та оперативного інформування в органах (підрозділах) Національної поліції України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 27.04.2020 № 357
41. Про затвердження Інструкції з формування та ведення інформаційної підсистеми «Єдиний облік» інформаційно-телекомунікаційної системи «Інформаційний портал Національної поліції України»: наказ Міністерства внутрішніх справ від 14.06.2019 року № 508.

42. Про затвердження Інструкції про заходи щодо дотримання вимог законодавства при затриманні без ухвали слідчого судді, суду осіб, підозрюваних у вчиненні злочину, та обранні стосовно підозрюваних запобіжного заходу - тримання під вартою під час досудового розслідування. Спільний наказ МВС України та Міністерства юстиції України № 806/3105/5 від 01.10.2018 URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1190-18>.

43. Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 20.05.2020 р. № 405.

44. Про затвердження Порядку ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 08.02.2019 № 100.

45. Про затвердження Порядку взаємодії між органами та підрозділами Національної поліції, закладами охорони здоров'я та органами прокуратури України при встановленні факту смерті людини: наказ МВС України, МОЗ України, ГП України від 29 вересня 2017 року № 807/1193/279.

46. Про Конституційний Суд України : Закон України. Чинне зак-во зі змінами та доп. ст. на 1 жовтня 2021 року Київ: ПАЛИВОДА А.В., 2021р. 56 с.

47. Про медіацію: Закон України опубліковано 16 листопада 2021 року.

48. Про міжнародні договори України : Закон України від 29.06.2004 р. № 1906-IV.

49. Про Національне антикорупційне бюро України : Закон України від 14.10.2014 р. № 1698-VIII.

50. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII.

51. Про незастосування строку давності до воєнних злочинів і злочинів проти людства: конвенція ООН від 26 листопада 1968 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_168

52. Про незастосування строку давності до воєнних злочинів і злочинів проти людства: конвенція ООН від 26 листопада 1968 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_168

53. Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18.02.1992 р. № 2135-XII.

54. Про порядок здійснення підготовчого судового провадження відповідно до Кримінального процесуального кодексу України: лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 03 жовтня 2012 року № 223-1430/0/4-12. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v1430740-12>

55. Про порядок здійснення помилування: положення затверджене Указом Президента України від 21 квітня 2015 р. № 223/2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/223/2015>

56. Про практику застосування примусових заходів медичного характеру та примусового лікування: постанова Пленуму Верховного Суду України від 3 червня 2005 р. № 7. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0007700-05>

57. Про практику застосування судами законодавства у справах про злочини неповнолітніх: постанова Пленуму Верховного Суду України від 16 квітня 2004 р. № 5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/va005700-04>
58. Про практику застосування судами кримінального законодавства про повторність, сукупність і рецидив злочинів та їх правові наслідки: постанова Пленуму Верховного Суду України від 4 червня 2010 р. № 7. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0007700-10>
59. Про практику застосування судами України законодавства про звільнення особи від кримінальної відповідальності: постанова Пленуму Верховного Суду України від 23 грудня 2005 р. № 12. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0012700-05>
60. Про практику застосування судами України законодавства про погашення і зняття судимості: постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 жовтня 2003 р. № 16. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0016700-03>
61. Про практику призначення судами кримінального покарання: постанова Пленуму Верховного Суду України від 24 жовтня 2003 р. № 7. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0007700-03/ed20031024>
62. Про практику розгляду судами кримінальних справ про злочини, вчинені стійкими злочинними об'єднаннями: постанова Пленуму Верховного Суду України від 23 грудня 2005 р. № 13. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0013700-05>
63. Про практику розгляду судами справ про застосування примусових заходів виховного характеру: постанова Пленуму Верховного Суду України від 15 травня 2006 р. № 2. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0002700-06>
64. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 р. 1697-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 2-3. ст. 12. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>.
65. Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні: Закон України від 17 квітня 1991 р. № 962-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/962-12>
66. Про Службу безпеки України: Закон України від 25 березня 1992 року 2229-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 27. ст. 382. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12>.
67. Про судову практику в справах про злочини проти життя та здоров'я особи. постанова Пленуму Верховного Суду України № 2 від 7 лютого 2003 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0002700-03>
68. Про судову практику у справах про злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи: постанова Пленуму Верховного Суду України № 5 від 30 травня 2008 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-08>
69. Про судову практику у справах про необхідну оборону: постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 1. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0001700-02>
70. Про судову практику у справах про хабарництво: постанова Пленуму Верховного Суду України № 5 від 26 квітня 2002 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-02>

71. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2 червня 2016 р. 1402-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2016. № 31. ст.545. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19>.

72. Про узагальнення судової практики щодо розгляду слідчими суддею клопотань про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії: Постанова пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 07.02.2014 року № 3.

73. Про умовно-дострокове звільнення від відбування покарання і заміну невідбутої частини покарання більш м'яким: постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 2. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0002700-02>

74. Про умовно-дострокове звільнення від відбування покарання і заміну невідбутої частини покарання більш м'яким: постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 2. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0002700-02>

75. Рекомендація Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам Ради, які зацікавлені в організації медіації у кримінальних справах від 15 вересня 1999 р. № R (99) 19. URL: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/994_828.

76. Щодо сприяння кримінального правосуддя: Рекомендації Комітету Міністрів Ради Європи від 17 вересня 1987 р. № 6R (87/18). URL: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/994_339.

Додаткові

Монографії, підручники, навчальні посібники

77. Akimov Mykhailo, Politova Anna Definition of corrupt crimes and practice of application of some articles of Criminal Code of Ukraine in corruption counteraction. *The institutionalization of public relations in the fight against corruption: the experience of countries of Eastern and Western legal traditions (universal theoretical framework for relevant anti-corruption law of Ukraine): collective monograph. Volume 2* Tallinn: Baltija Publishing, 2019. 448 p. Pp. 168–187.

78. Babanina V. Structure of mechanism of implementation of Criminal legislation. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2019. № 2 (111). С. 81–86.

79. Cherniavskyi, S., Babanina, V., Vartyletska, I. & Mykytchyk, O. (2021). Peculiarities of The Economic Crimes Committed with the Use of Information Technologies. *European Journal of Sustainable Development*, 10 (1), P. 420–431. <https://doi.org/10.14207/ejsd.2021.v10n1p420>. URL : <https://ecsdev.org/ojs/index.php/ejsd/article/view/1181/1164>. (Scopus).

80. Mostepaniuk Liudmila Classification of criminal legal execution. *Application of English Language in the Teaching of Criminal Legal Disciplines [Text] : Materials of Interuniversity Scientific and Practical Internet Conference (Kyiv, June 05, 2019)*. Kyiv : National Academy of Internal Affairs, 2019. С. 77–79.

81. Mykhailo Akimov. Criminal offences against election rights: problems of their aggravating and extra aggravating vestiges. *Application of English language in*

the teaching of criminal legal disciplines: Interuniversity Scientific and Practical Internet Conference (Kyiv, June 6, 2019). URL: <http://elar.naiu.kiev.ua/handle/123456789/14272>.

82. Savchenko A. V., Drozd O. Y., Oliynyk O. S. Comparative and legal analysis of criminal and legal protection of individual components of natural environment: European and international experience. *Journal of Advanced Research in Law and Economics*, Volume VIII, Fall, 7 (29): 1897–1193. DOI: 10.14505/jarle.v8.5 (29).13. Available from: <https://journals.aserspublishing.eu/jarle/issue/archive>.

83. Акимов М. О. Уголовно-правовая квалификация воинских преступлений, совершенных в период военного положения. *Борьба с преступностью: теория и практика*: матер. VII Междунар. научн.-практ. конф., (Могилев, 5 апр. 2019 г.) URL: http://elib.institutemvd.by/handle/MVD_NAM/468.

84. Аленін Ю.П., Гловюк І.В., Габлей Н.Г. Судове провадження: навчально-методичний посібник / Аленін Ю.П., Гловюк І.В., Габлей Н.Г., Мудрак І.В., Мурзановська А.В. [електронний ресурс] Одеса, 2020. 147 с.

85. Андрушко А. А. Теоретико-прикладні засади запобігання та протидії злочинам проти волі, честі та гідності особи : монографія. Київ : Ваіте, 2020. 560 с.

86. Антипов В.І. Щодо зворотної дії в часі «нейтральних» змін до кримінального закону. *Проблеми науки кримінального права та їх вирішення у законотворчій та правозастосовній діяльності*: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції 8–9 жовтня 2015 року. Харків, 2015. С. 181 – 184.

87. Антошук Д. І. Суть та значення загальних положень судового розгляду кримінального провадження. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція. 2017. № 28. С. 127-129.

88. Апеляційне оскарження вироку суду. Практичний посібник /О.М. Несінов. Київ: Норма права, 2021. 290с.

89. Атаманов О.М. Повідомлення про підозру особі, місцезнаходження якої не встановлено або яка перебуває за межами країни : дис....доктора філософії: 081 // Атаманов Олександр Михайлович. МВС України. НАВС Київ: 2021р. 302 с.

90. Аулін О. Інститут кримінальних проступків в Україні. *Громадська думка про правотворення*. 2020. № 9 (194). С. 26–28. [Електронний ресурс] – Режим доступу: URL: <http://nbuviar.gov.ua/images/dumka/2020/9.pdf>.

91. Бабаніна В. В. Механізм створення та реалізації кримінального законодавства України: монографія. Київ, ФОП Маслаков, 2019. 512 с.

92. Бабаніна В. В. Конституція України як основа системи кримінального законодавства. *Наше право*. 2019. № 3. С. 195–201.

93. Бабаніна В. В. Лаконічність формулювання змін до закону про кримінальну відповідальність (на прикладі Закону України «Про внесення змін до КК України щодо посилення відповідальності за окремі військові злочини» від 12 лютого 2015 року. № 194-VIII). *Вісник Асоціації кримінального права України*. 2015. № 1 (4). С. 309–318.

94. Бабаніна В. В. Співвідношення кримінального права та кримінального закону. *Право і суспільство*. 2017. № 3. Ч. 2. С. 160–165.
95. Бабаніна В. В. Суб'єкти реалізації кримінального законодавства України: поняття, види. *Європейські перспективи*. 2017. № 2. С. 216–223.
96. Байда А. О., Новіков Д. О. Запровадження інституту кримінальних проступків в Україні. Фінішна пряма на шляху. Молодий вчений. 2019. № 4 (1). С. 108–111. [Електронний ресурс] – Режим доступу: DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2019-4-68-25>.
97. Банчук О. А., Куйбіда Р. О. Вимоги статті 6 Конвенції про захист прав та основних свобод до процедури здійснення судочинства. К.: ІКЦ «Леста». 2005. 116 с.
98. Батиргарєєва В. С. Рецидивна злочинність в Україні: соціально-правові та кримінологічні проблеми: монографія. Харків: «Право», 2009. 576 с.
99. Баулін Ю. В. Звільнення від кримінальної відповідальності: монографія. Київ: Атіка, 2004. 296 с.
100. Бегма А.П., Муляр Г.В., Ховпун О.С. Кримінальні проступки як новела кримінального кримінально-процесуального законодавства. Часовис Київського університету права. № 2. 2020. С. 365-368.
101. Бельський Ю. А., Воробей П. А., Савченко А. В., Колб О. Г. Кримінальна відповідальність за несанкціоноване втручання в роботу ЕОМ: монографія. Київ: Юрінком Інтер, 2019 р. 263 с.
102. Берзін П. С. Злочинні наслідки: поняття, основні різновиди, кримінально-правове значення: монографія. Київ: Дакор, 2009. 736 с.
103. Берзін П. С. Київська школа кримінального права (1834–1960 р.): історико-правове дослідження: монографія. Київ: КНТ, 2008. 436 с.
104. Берназюк Я. О. Особливості забезпечення єдності судової практики та відступу від правових позицій верховного суду (на прикладі вирішення публічно-правових спорів). Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка. 2020. 2(90) С. 77-89.
105. Бобечко Н.Р. Апеляційне та касаційне провадження у кримінальному судочинстві України: правове регулювання, доктрина, практика : монографія / Н.Р. Бобечко; за ред. академіка НАПрН України, д-ра юрид. наук, проф. В.Т. Нора. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2016. 686 с.
106. Бобечко Н.Р. Новели кримінально-процесуального законодавства України в контексті забезпечення єдності судової практики // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». 2018. № 1 [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://lj.oa.edu.ua/articles/2018/n1/18bnrysp-2.pdf>.
107. Божик В.І. Стандарти доказування у провадженні про кримінальні проступки. Науковий вісник публічного та приватного права. 2019. Випуск 6. С. 112-117.
108. Бойко О. В. Право на справедливий судовий розгляд у кримінальному судочинстві України : дис. ... доктора філософії : 081 Право // Бойко Олександр Васильович; МВС України, НАВС Київ: 2021р. 270 с.

109. Бойко О.В. Право на справедливий судовий розгляд як конвенційний стандарт кримінального провадження. Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету. Серія «Юриспруденція». 2020. № 43. С. 172–175.
110. Бойко О.В. Розумні строки кримінального провадження в практиці Європейського суду з прав людини. Jurnalul juridic national: teorie și practică. 2020. № 3 (43). С. 83–90.
111. Бондаренко О. С., Кришевич О. В., Пахомов В. В. Предмет злочинів у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної із наданням публічних послуг: науково-практ. посіб. Суми: Сумський держ. ун-т, 2019. 313 с.
112. Борисено М.В. Взаємодія слідчого з оперативними та іншими підрозділами органів Національної поліції під час досудового розслідування : дис. ... доктора філософії : 081 // Борисенко Микола Васильович. МВС України, НАВС Київ: 2021 р. 259 с.
113. Борисов В. І. Вибрані твори. Харків : Право, 2018. 784 с.
114. Брич Л. П. Теорія розмежування складів злочинів: монографія. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2013. 712 с.
115. Бровко Н.І., Сімакова С.І. Інститут кримінальних проступків як механізм спрощеного порядку досудового розслідування. Юридичний науковий електронний журнал. 2020. № 3. С. 298–301.
116. Вереша Р. В. Вина у кримінальному праві: навчально-методичний вимір: навч. посіб. Київ: Атіка, 2006. 408 с.
117. Вереша Р. В. Кваліфікаційне оцінювання суддів: навч.-практ. посіб. Київ: Алерта, 2017. 386 с.
118. Вереша Р. В. Кримінальне право України. Загальне частина: навч. посіб. 3-тє вид., перероб. та допов. Київ: Алерта, 2016. 352 с.
119. Вереша Р. В. Суб'єктивний елемент злочину: бібліографія. Київ: Алерта, 2018. 110 с.
120. Використання практики Європейського суду з прав людини у кримінальному провадженні: навчально-практичний компендіум. /І.В. Гловюк, М.М. Стоянов, В.А. Завтур/ Одеса.: Видавничий дім «Гельветика», 2020. 420 с.
121. Віскунов В. В. Кримінальна відповідальність за знищення, підробку або заміну номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу: монографія. Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2013. 224 с.
122. Вознюк А. А. Банди, терористичні об'єднання, не передбачені законом воєнізовані або збройні формування – спеціальні види злочинних об'єднань чи самостійні форми співучасті? *Кримінально-правові та кримінологічні засоби протидії злочинам проти громадської безпеки та публічного порядку*: зб. тез доп. міжнар. наук.-практ. конф. до 25-річчя ХНУВС (18 квіт. 2019 р., м. Харків). Харків: ХНУВС, 2019. С. 51–54.
123. Вознюк А. А. Кримінальна відповідальність за створення злочинних об'єднань та участь у них: монографія. Київ: ФОП Маслаков, 2018. 928 с.
124. Вознюк А. А. Спеціальні види звільнення від кримінальної відповідальності учасників організованих злочинних об'єднань: монографія. Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2015. 236 с.

125. Вознюк А. А. Спеціальні види звільнення від кримінальної відповідальності учасників організованих злочинних об'єднань: монографія. Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2015. 236 с.
126. Волобуєв А. Ф., Орлова Т. А., Кримінальні проступки: забезпечення якісного розслідування. Правовий часопис Донбасу № 3 (72) 2020. [Електронний ресурс] – Режим доступу: DOI: <https://doi.org/10.32366/2523-4269-2020-72-3-183-187>.
127. Воробей П. А. Захист потерпілого від злочину в кримінально-виконавчому праві: навч. посіб. Луцьк: ПП Іванюк В. П., 2010. 176 с.
128. Воробей П. А. Кримінально-праве ставлення в вину: монографія. Київ: Атіка, 2009. 176 с.
129. Воробей П. А. Теорія і практика кримінально-правового ставлення в вину: монографія Київ: Видавництво Національної академії внутрішніх справ України, 1997. 184 с.
130. Вступна і заключна промова у кримінальному процесі: навч. практ. посіб. Київ: Алерта, 2021. 202 с.
131. Голіна В. В. Вибрані праці. Харків : Право, 2020. 592 с.
132. Головатий С. П. Верховенство права: Монографія: У 3-х кн. К.: Видавництво «Фенікс», 2006. LXIV; 1747 с. (бібліографія; додаток: глосарій; рез. англ.).
133. Головкін Б. М. Корислива насильницька злочинність в Україні: феномен, детермінація, запобігання: монографія. Харків: Право, 2011. 244 с.
134. Готін О. Дискреція помилки. Порушення правил територіальної підсудності: як ВС учергове створив проблему. Закон і бізнес. 2020. № 29(1483). С. 6.
135. Грищук В. К., Пасека О. Ф. Кримінальна відповідальність юридичних осіб: міжнародний досвід та основні теоретичні підходи: наук.-практ. посіб. Київ: Юрінком Інтер, 2017. 296 с.
136. Грищук В. К., Пасека О. Ф. Кримінальна відповідальність юридичних осіб: міжнародний досвід та основні теоретичні підходи: монографія. Київ: 2017. 314 с.
137. Данилевська Ю. О., Каменський Д. В. Злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інші злочини проти здоров'я населення: проблеми кримінально-правової кваліфікації: практ. пос. Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2013. 288 с.
138. Данилевський А. О. Перспективи розвитку інституту кримінального проступку. Правовий часопис Донбасу. 2019. № 1 (66). С. 77–82. [Електронний ресурс] – Режим доступу: DOI: <https://doi.org/10.32366/2523-4269-2019-66-1-77-82>.
139. Данилевський А. О., Болдарь Г. Є. Кримінальна відповідальність за вчинення злочинів проти життя та здоров'я особи: проблеми кваліфікації та відмежування від суміжних складів злочинів: наук.-практ. посібник. Луганськ: РВВ ЛДУВС, 2011. 152 с.
140. Деменчук М.О. Механізми забезпечення єдності судової практики Верховним Судом. Юридичний вісник. 2020. № 1. С 66-70.

141. Деменчук М.О. Роль Верховного Суду у забезпеченні єдності судової практики в Україні: дис. канд. юрид. наук: 12.00.10. Одеса. 2018. 220 с. URL:<http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/10919/Diss.pdf?sequence=3&isAll owed=y>.
142. Джеремі МакБрайд Європейська конвенція з прав людини та кримінальний процес. К.: «К.І.С.». 2010. 576 с.
143. Джужа О. М., Моїсєєв Є. М. Проблеми потерпілого від злочину (кримінологічний та психологічний аспекти): навч. посіб. Київ, 1994. 51 с.
144. Діденко В. П. Історія кримінального права України: монографія. Київ, ВБ «Аванпост-Прим», 2009. 164 с.
145. Довжич Є. В. Правові основи діяльності детектива Національного антикорупційного бюро України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Харків 2019. 229 с.
146. Довідник із застосування статті 5. Право на свободу та особисту недоторканність. Стаття 5 Конвенції / Рада Європи/ Європейський суд з прав людини. 2014. 46 с.
147. Досудове розслідування кримінальних проступків [Текст] : метод. рек. / [С. С. Чернявський, М. С. Цуцкірідзе, Р. М. Дударець та ін.]. – Вид. друге, перероб. та доповн. – Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2020. – 230 с.
148. Дрозд В. Г. Концептуальні засади правового регулювання досудового розслідування як стадії кримінального провадження : дис. ... д-ра юрид. наук. Харків, 2019. 495 с.
149. Дроздов О.М., Дроздова О.В. Правові позиції Європейського суду з прав людини: аналітичний огляд. О.М.Дроздов, О.В. Дроздова; за заг. ред. О.М. Дроздова, М.С. Ковтун, В.І. Ковтуна. Харків: Видавничий будинок «Фактор» 2018. с.624.
150. Дудоров О.О. Вирішення питання про якісний склад групи осіб за попередньою змовою в законодавстві, доктрині і судовій практиці. *Проблеми науки кримінального права та їх вирішення у законотворчій та правозастосовній діяльності*: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції 8–9 жовтня 2015 року. Харків, 2015. С. 176 – 180.
151. Дудоров О. О. Зловживання впливом: проблеми кваліфікації (судова практика). *Юридичний вісник України*. 2019. URL: <https://barristers.org.ua/news/zlovzhyvannya-vplyvom-problemy-kvalifikatsiyi-sudova-praktyka/>
152. Дудоров О. О. Кримінально-правова характеристика злочинів проти статевої свободи та статевої недоторканності особи: наук.-практ. пос. Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2011. 352 с.
153. Дудоров О. О., Мовчан Р. О. Кримінальна відповідальність за самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво: монограф. Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2012. 400 с.
154. Ємельянов М. В. Кримінальна відповідальність за шахрайство: монографія. Харків: Видавництво «Право», 2014. 176 с.

155. Житний О. О. Кримінальне право України в міжнародному вимірі (порівняльно-правовий аналіз): монографія: Харківський нац. ун-т внутр. справ. Харків: Одиссей, 2013. 376 с.

156. Заборона катування (стаття 3 ЄКПЛ) //Ахтирська Н.М., Касько В.В., Маланчук Б.А., Мелікян А., Пошва Б.М., Фулей Т.І., Шукліна Н.М. Застосування в Україні Європейських стандартів протидії жорстокому поводженню й безкарності: науково-практичний посібник для суддів / За заг. ред. проф. Маляренка В.Т. К.: «К.І.С», 2011. 320 с.

157. Загурський О. Б. Особливості застосування кримінальних процесуальних норм на стадії судового розгляду в контексті кримінальної процесуальної політики. Юридичний науковий електронний журнал. 2017. № 2. С. 148-151.

158. Задоя К. П. Узагальнення проблем застосування законодавства, що встановлює відповідальність за корупційні злочини / ред. М. І. Хавронюк. Київ, 2019. URL: <https://www.slideshare.net/CentrePravo/ss-186225317>.

159. Заславська М. Г. Неналежне виконання обов'язків щодо охорони життя та здоров'я дітей: соціальна обумовленість і склад злочину: монографія. Харків: Видавництво «Право», 2013. 216 с.

160. Затримання уповноваженою службовою особою: метод. рек. / А. А. Вознюк, О. С. Осетрова, О. Ю. Хабло та інш. / за заг. ред. С. С. Чернявського. Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2019. 52 с.

161. Збірка навчальних матеріалів курсу для учасників тренінгу «Застосування Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та практики європейського суду з прав людини при здійсненні правосуддя» К.: ВАІТЕ. 2017. 92 с.

162. Зінченко І. О. Множинність злочинів: поняття, види, призначення покарання: монографія / за заг. ред. проф. В. І. Тютюгіна. Харків: Фінн, 2008. 336 с.

163. Зінченко О. І., Тютюгін В. І. Одиначні злочини: поняття, види, кваліфікація: монографія. Харків: «Фінн», 2010. 256 с.

164. Зуєвич Л. Без прецедентна ієрархія: чи можна досягти єдності правозастосування в умовах, коли постанови ВС визнано нерівноцінними за значенням та спектром дії? Закон і бізнес. 2019. № 21(1423). URL: <https://zib.com.ua/ua/print/13789>.

165. Іващенко В.О. Міжнародні аспекти заборони катування. *Актуальні проблеми кримінального права* : матеріали XII Всеукр. наук.- теорет. конф., присвяч. пам'яті проф. П. П. Михайленка (Київ, 30 листоп. 2022 р.) / [редкол.: В. В. Черней, С. Д. Гусарев, С. С. Чернявський та ін.] / упоряд. А. А. Вознюк, О. М. Шармар, О. А. Федоренко. – Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2022. С. 53 – 55.

166. Інформаційний бюлетень з проблем діяльності підрозділів Національної поліції // ЛьвДУВС ; гол. ред. О.М.Балинська Львів: 2021р. 155 с.

167. Калінніков О. В. Міжнародний та міждержавний розшук як обов'язкова умова здійснення спеціального досудового розслідування (in absentia). Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. 2020. № 3 (116) 2020. С. 115-127. <https://doi.org/10.33270/0119113>.

168. Калмиков Д. О., Данилевський А. О. Кримінальна та адміністративна відповідальність за жорстоке поводження з тваринами: монографія. Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка, 2013. 616 с.
169. Камликов Д. О. Кримінальна відповідальність за експлуатацію дітей: монографія. Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2012. 560 с.
170. Капліна О. В. Проблеми реформування кримінального судочинства України / О. В. Капліна // Досудове розслідування: актуальні проблеми та шляхи їх вирішення: на- ЁUUP 1995-6134 616 ук.-практ. семінар (23 жовт. 2009 р.). Ё Х.: Інст підготовки юрид. кадрів для СБУ НЮАУ ім. Ярослава Мудрого ; Оберіг, 2009. С. 43-46.
171. Карчевський М.В. Можливі напрямки подолання кризи кримінально-правового регулювання в Україні. *Проблеми науки кримінального права та їх вирішення у законотворчій та правозастосовній діяльності*: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції 8–9 жовтня 2015 року. Харків, 2015. С. 105 – 109.
172. Киричко В. М. Кримінальна відповідальність за корупцію. Харків: Право, 2013. 424 с.
173. Ковітіді О. Ф. Звільнення від кримінальної відповідальності за нормами Загальної частини КК України: навч. посіб. Сімферополь: ВД «Квадранал», 2005. 224 с.
174. Ковтун І.В. Проблема запровадження у законодавство України інституту кримінального проступку. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2014. № 2. С. 230–240. [Електронний ресурс] – Режим доступу: URL: file:///home/chronos/ueaaccf928500c23a587360f86ccc095ef5679a35/MyFiles/Downloads/Nvdduvs_2014_2_34.
175. Козюбра М.І. Принцип верховенства права та вітчизняна теорія і практика // Українське право: Матеріали міжнародної конференції «Верховенство права: питання теорії та практики» 2006. № 1. С. 15 – 23.
176. Колеснік Г.Р. Функціональне призначення нагляду і контролю у досудовому розслідуванні: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09; Харків. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. Харків, 2018. 224 с.
177. Колос С. С. Актуальні питання доказової діяльності суду під час судового розгляду у кримінальному провадженні. *Право і суспільство*. 2019. № 1. Ч. 2. С. 154–158.
178. Конюшенко Я.Ю. Проведення слідчих (розшукових) дій у кримінальному провадженні: проблеми теорії та практики : монографія. Харків : Факт, 2020. 476 с.
179. Коржанський М. Й. Кваліфікація злочинів: навч. посібн. 3-тє вид. Київ: Атіка, 2007. 592 с.
180. Корольчук В.В. Кримінально-правова характеристика зловживання владою чи службовим становищем. *Актуальні проблеми кримінального права* : матеріали XII Всеукр. наук.- теорет. конф., присвяч. пам'яті проф. П. П. Михайленка (Київ, 30 листоп. 2022 р.) / [редкол.: В. В. Черней, С. Д. Гусарєв, С.

С. Чернявський та ін.] / упоряд. А. А. Вознюк, О. М. Шармар, О. А. Федоренко. – Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2022. С. 59 – 62.

181. Корупційні схеми: їх кримінально-правова кваліфікація і досудове розслідування / За ред. М. І. Хавронюка. Київ: Москаленко О. М., 2019. 464 с.

182. Корчевський М. В. Кримінально-правова охорона інформаційної безпеки: монографія. Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2012. 528 с.

183. Кравченко А.В. Право власності в умовах воєнного стану. *Механізм функціонування громадянського суспільства в умовах війни (осінні читання)*. Всеукраїнська наукова конференція здобувачів вищої освіти, 18.11.2022 р., ЛДУВС. Львів. С. 173 – 176.

184. Крайник Г. С. Кримінальна відповідальність за забруднення або псування земель в Україні: монографія. Харків: Право, 2019. 204 с .

185. Кримінальна відповідальність за несанкціоноване втручання в роботу ЕОМ: монографія / Ю. А. Бельський, П. А. Воробей, А. В. Савченко, О. Г. Колб. Київ: Юрінком Інтер, 2019 р. 263 с.

186. Кримінальне право України. Особлива частина. Альбом схем: навч. посіб /В. Я. Горбачевський, І. А. Вартилицька, О. В. Микитчик, В. С. Плугатир, М. В. Плугатир. Київ: Алерта, 2015. 576 с.

187. Кримінальне право України. Особлива частина: підручник / Бабенко А. М., Вапсва Ю. А., Грищук В. К. та ін. Харків: Вид-во ХНУВС, 2011. 432 с.

188. Кримінальне право України: Загальна частина: підручник / Алієва О. М., Гаврильченко Л. К., Гончар Т. О., Заркуа Л. Д. та ін. 4-е вид. Харків: Одиссей, 2009. 312 с.

189. Кримінальне право України: Загальна частина: підручник / за ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація. 5-те вид. Харків: Право, 2015. 528 с.

190. Кримінальне право України: Курс тестових завдань: навч. посіб. / О. М. Джужа, В. В. Кузнецов, В. І. Осадчий, В. С. Плугатир, М. В. Сийплові. Київ: КНТ; Самміт-Книга, 2012. 368 с.

191. Кримінальне право України: Особлива частина: підручник / В. В. Сташиса, В. Я. Тація. 5-те вид. Харків: Право, 2015. 680 с.

192. Кримінальний процес України у питаннях і відповідях: навч. посіб. / Л. Д. Удалова, М. А. Макаров, Ю. І. Азаров, С. О. Заїка, О. В. Кубарева, О. В. Римарчук, В. В. Рожнова, Д. О. Савицький, А. В. Форостяний, О. Ю. Хабло. Видання 5-те, переробл. і доповн. Київ, 2020. 497 с.

193. Кримінальний процес України у питаннях і відповідях: навч. посіб. / Л.Д. Удалова, Ю.І. Азаров, М.А. Макаров / К.: ЦУЛ, 2020. 432 с.

194. Кримінальний процес України: навч. посіб; за заг. ред. О.П. Кучинської, Ю.В. Циганюк. Київ: Юрінком Інтер, 2021. 448 с.

195. Кримінальний процес. Ч. 1: підручник / Р. І. Благута, Ю. В. Гуцуляк, О. М. Дуфенюк та ін.; за заг. ред. А. Я. Хитри, Р. М. Шехавцова, В. В. Луцика. Львів: ЛьвДУВС, 2019. 532 с.

196. Кришевич О. В. Понятійний аспект суб'єкту злочину при підкупі службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми. *Юридична наука*. 2018. № 7 (85). С. 50–57.

197. Кришевич О. В., Кузьменко О. В., Чорна В. Г. Адаптація національного законодавства відповідно до Угоди про асоціацію з Європейським Союзом: наукова монографія. Київ: Видавничий центр «Кафедра», 2019. С. 410–429.
198. Кудрявцев В. Н. Общая теория квалификации пре ступлений. М.: Юридическая литература, 1972. 352 с.
199. Кузнецов В. В. Кримінально-правова охорона громадського порядку в українському вимірі: монографія. Київ: ТОВ НВП «Інтерсервіс», 2012. 908 с.
200. Кузнецов В.В. Перспективи реформування поняття «малозначність діяння» у законодавстві. *Проблеми науки кримінального права та їх вирішення у законотворчій та правозастосовній діяльності*: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції 8–9 жовтня 2015 року. Харків, 2015. С. 184 – 187.
201. Кузнецов В. В., Бабаніна В. В., Кузнецова Л. О. Кримінальна відповідальність за хуліганство: національний та зарубіжний досвід: монографія. Київ: ТОВ НВП «Інтерсервіс», 2013. 268 с.
202. Кузнецов В. В., Савченко А. В. Теорія кваліфікації злочинів: підручник / за заг. ред. проф. Шакуна В. І. Київ: Алерта, 2013. 320 с.
203. Кулібаба С.А. Проблемні питання протидії домашньому насильству. *Механізм функціонування громадянського суспільства в умовах війни (осінні читання)*. Всеукраїнська наукова конференція здобувачів вищої освіти, 18.11.2022 р., ЛДУВС. Львів. С. 185 – 188.
204. Куц В. М., Кириченко Ю. В. Кримінальна відповідальність за незаконне використання електричної або теплової енергії: монографія. Київ: Центр учбової літератури, 2010. 160 с.
205. Куц В. М., Кириченко Ю. В. Кримінальна відповідальність за незаконне використання електричної або теплової енергії: монографія. Київ: Центр учбової літератури, 2010. 160 с.
206. Кучинська О. П. Принципи кримінального провадження в механізмі забезпечення прав його учасників: монографія / О. П. Кучинська. К.: Юрінком Інтер, 2013. 228 с.
207. Кучинська О., Щиголь О. Поняття та зміст доступу до правосуддя в кримінальному процесі України. Вісник кримінального судочинства. 2019. № 3. С. 20-27.
208. Ліпіна В. Кримінальний проступок у контексті реформування кримінального законодавства. Молодий вчений. 2019. 67 (3). С. 157. [Електронний ресурс] – Режим доступу: DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2019-3-67-32>.
209. Лобойко Л. М. Реформування кримінально-процесуального законодавства в Україні (2006-2011 роки). Частина 1. Загальні положення і досудове провадження: монографія. К.: Істина. 2012. 288 с.
210. Лопашенко Н. А. Размышления об уголовном праве. Принципы уголовного законодательства. Уголовный закон. Преступление, проступок и состав преступления. Авторский курс: монография. М.: Юрлитинформ, 2020. 440 с.

211. Луценко Ю. В. Звільнення від кримінальної відповідальності за злочини проти основ національної безпеки України: монографія. Харків: Право, 2015. 200 с.
212. Максимович Р. Л. Поняття службової особи у кримінальному праві України: монографія. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2008. 304 с.
213. Маляренко В. Т., Музика А. А. Амністія та помилування в Україні: навч. посіб. Київ: Атака, 2007. 700 с.
214. Матюшенко О. І. Особливості впровадження положень закону про кримінальні проступки в правозастосовну діяльність органів досудового розслідування. 2019 С. 115–117.
215. Матюшенко О. І., Балашова І. Об'єктивна сторона перешкоджання законній професійній діяльності журналістів. *Актуальні проблеми кримінального права*: матеріали VII міжвузівської науково-теоретичної конференції (Київ, 18 листопада 2016 року). Київ, 2016. С. 125–127.
216. Матюшенко О. І., Качковський В. Б. Проблема організованої злочинності в Україні. *Актуальні проблеми кримінального права*: матеріали IX Всеукр. наук.-теорет. конф. (Київ, 21 листоп. 2018 р.). Київ, 2018. С. 210–212.
217. Матюшенко О. І., Кісілюк Е. М. Кримінально-правові аспекти під час кваліфікації незаконної порубки лісу. *Юридичний бюлетень*. Вип. 13. 2020. С. 187–189.
218. Матюшенко О. І., Остапчук В. А. Кримінальна відповідальність за перевищення влади або службових повноважень. *Актуальні проблеми кримінального права*: матеріали VIII міжвуз. наук.-теорет. конф. (м. Київ, 16 листоп. 2017 р.). Київ, 2017. С. 155–157.
219. Микитчик О. В. Філософія злочину: монографія. Київ: Київський нац-ий ун-т внут. справ, 2006. 188 с.
220. Михайленко В. В. Реалізація засади верховенства права у кримінальному провадженні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. 2019. 281 с.
221. Михайленко П. П., Кузнецов В. В., Михайленко В. П. Рецидивна злочинність в Україні: монографія / за заг. ред. докт. юрид. наук, проф. П. П. Михайленка. Київ: ВБ «Аванпост-прим», 2009. 168 с.
222. Москвич Л. М. Новий етап судової реформи: очікування та сподівання / Л. М. Москвич // *Право України*. 2016. № 7. С. 24–33.
223. Мостепанюк Л. О. Кримінально-правова характеристика злочинів, пов'язаних з незаконним збагаченням. *Розслідування незаконного збагачення* [Текст]: метод. рек., 2-ге видання / [А. П. Запотоцький, О. М. Стрільців, В. В. Крижна та ін.]. Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2020. 95 с.
224. Мостепанюк Л. О. Про зміни до Кримінального кодексу України щодо встановлення кримінальної відповідальності за порушення встановленого державою порядку щеплення громадян від інфекційних хвороб // *Роль та місце правоохоронних органів у розбудові демократичної правової держави*: матеріали XIII міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., м. Одеса, 31 березня 2021 р. Одеса: ОДУВС, 2021. С. 220 – 221.

225. Мостепанюк Л.О., Павловська А.А. Аналіз складу злочину, передбаченого статтею 240-1 Кримінального кодексу України. *Вісник Пенітенціарної асоціації України*. 2020. № 2. С. 126–133.

226. Мостепанюк Л.О., Хабло О.Ю. До питання про необхідність відповідальності присяжних як учасників кримінального провадження. *Актуальні проблеми кримінального права (пам'яті професора П.П. Михайленка)* : тези доп. XI Міжнар. наук.-теорет. конф. (м. Київ, 20 листоп. 2020 р.) [Текст] / ред. кол. : В.В. Черней, С.Д. Гусарев, С.С. Чернявський. Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2020. С. 118–120.

227. Музика А. А., Горох О. П. Покарання за незаконний обіг наркотичних засобів: монографія. Хмельницький, 2010. 255 с.

228. Навроцький В. О. Основи кримінально-правової кваліфікації: навч. посібник. 2-ге вид. Київ: Юрінком Інтер, 2009. 512 с.

229. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / за ред. М. І. Мельника, М. І. Хавронюка. 11-те вид., переробл. та допов. Київ: ВД «Дакор», 2019. 1384 с.

230. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України. Станом на 2 вересня 2020 року. / За заг. ред. Копотуна І. М. Київ: Видавничий дім «Професіонал», 2020. 864 с.

231. Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу України / За редакцією С.В. Ківалова та С.І. Кравченка. Одеса: Фенікс, 2020. 924 с.

232. Нестеренко М.О. Проблеми трансплантації анатомічних органів людини в Україні. *Механізм функціонування громадянського суспільства в умовах війни (осінні читання)*. Всеукраїнська наукова конференція здобувачів вищої освіти, 18.11.2022 р., ЛДУВС. Львів С. 255 – 257.

233. Никоненко М.Я. Пояснення в системі джерел доказів у кримінальних провадженнях про кримінальні проступки. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2020 № 43. С. 163–167.

234. Нікіфорова Т. І. Обставини, які пом'якшують покарання, за кримінальним правом України. Харків: Харків юридичний, 2009. 208 с.

235. Новицький Г. В. Поняття і форми співучасті у злочині за кримінальним правом України: наук.-практ. посіб. Київ: Вища школа, 2001. 95 с.

236. Новоселов Г. П. Учение об объекте преступления. Методологические аспекты. М.: Изд-во НОРМА, 2001. 208 с.

237. Огляд судової практики Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду Рішення, внесені до ЄДРСР, за січень 2020 року. https://supreme.court.gov.ua/userfiles/media/Oglyad_KKS_01_20.pdf.

238. Огляд судової практики Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду Рішення, внесені до ЄДРСР, за жовтень 2020 року. https://supreme.court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/supreme/Oglyad_KKS_10_2020_1.pdf.

239. Олійниченко В. В. Звільнення від кримінальної відповідальності за ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) за ч. 4 та ч. 5 ст. 212 КК України: монографія. Харків: Право, 2019. 256 с.

240. Орлеан А. М. Кримінально-правове забезпечення в Україні охорони людини від експлуатації: монографія. Кам'янець-Подільський: П. П. Буйницький О. А., 2014. 456 с.
241. Орловський Р. С. Теоретичні та методологічні проблеми інституту співучасті у кримінальному праві України: монографія. Харків: Право, 2019. 624 с.
242. Осадчий В. І. Кримінально-правовий захист правоохоронної діяльності: монографія. Київ: Атіка, 2004. 336 с.
243. Письменський Є. О. Звільнення від покарання та його відбування: коментар до кримінального законодавства та практики його застосування. Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2012. 216 с.
244. Пономаренко Ю.А. Положення проєкту нового Кримінального кодексу України, що стали відповіддю на виклики воєнного часу. *Актуальні проблеми кримінального права* : матеріали XII Всеукр. наук.- теорет. конф., присвяч. пам'яті проф. П. П. Михайленка (Київ, 30 листоп. 2022 р.) / [редкол.: В. В. Чернєй, С. Д. Гусарєв, С. С. Чернявський та ін.] / упоряд. А. А. Вознюк, О. М. Шармар, О. А. Федоренко. – Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2022. С. 91 – 95.
245. Пономаренко Ю. А. Види наказаний по уголовному праву Украины: монография. Харків, Издательство «ФИНН», 2009. 344 с.
246. Попович В. М., Трачук П. А., Андрушко А. В., Логін С. В. Актуальні проблеми кримінального права: навч. посіб. Київ: Юрінком Інтер, 2009. 256 с.
247. Попрас В. О. Штраф як вид покарання за кримінальним правом України: монографія. Харків: Право, 2009. 224 с.
248. Потапенко В.П., Пушкар П.В. Запровадження і застосування в Україні Конвенції про захист прав людини та основних свобод // Вісник Верховного Суду України. 2002. № 2. с. 60-64.
249. Початок кримінального провадження. Поради адвоката: практ. посіб. /Ігор Глушко. Київ: Норма права, 2021, 100 с.
250. Право Європейського Союзу: нормат. матеріали / за ред. І. В. Яковюка. Харків: Право, 2019. 500 с.
251. Практика Європейського суду з прав людини (питання кримінального та цивільного судочинства, захисту власності, приватного і сімейного життя) /Д.В. Ягунов; зі вступом. Словом Й.Л. Бронза та А.Є. Костіна.4-е вид., перероб. І доп. Одеса: Фенікс, 2019. 502 с.
252. Про деякі питання здійснення слідчим суддею суду першої інстанції судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб під час застосування заходів забезпечення кримінального провадження: Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 5 квітня 2013 року №223–558/0/4–13. Новий Кримінальний процесуальний кодекс України: коментарі, роз'яснення, документи. К.: Юрінком Інтер, 2013. С. 174–184.
253. Про деякі питання порядку застосування запобіжних заходів під час досудового розслідування та судового провадження відповідно до кримінального процесуального кодексу України: Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 4 квітня 2013 року №511-550/0/4-13. Кримінальний процесуальний кодекс

України: коментарі, роз'яснення, документи. К.: Юрінком Інтер, 2013. С. 157–174.

254. Про роль судів у забезпеченні єдності застосування закону: Висновок консультативної Ради європейських суддів від 10.11.2017 № 20.

255. Пчолкін В. Д. Проблеми реформування кримінально-процесуального законодавства / В. Д. Пчолкін, Ю. П. Янович // Форум права. 2011. С. 611-616.

256. Савицький Д.О., Шульга О.В. Затримання уповноваженою службовою особою у кримінальному провадженні: Монографія. К. 2017. 216 с.

257. Савінова Н.А. Кримінально-правова комунікація: до питання ефективності сучасного кримінального права. *Проблеми науки кримінального права та їх вирішення у законотворчій та правозастосовній діяльності: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції 8–9 жовтня 2015 року*. Харків, 2015. С. 110 – 114.

258. Савченко А. В. Корупційні злочини (кримінально-правова характеристика): навч. посіб. Київ: «Центр учбової літератури», 2016. 168 с.

259. Савченко А. В. Кримінальне законодавство України та федеральне кримінальне законодавство Сполучених Штатів Америки: комплексне порівняльно-правове дослідження: монографія. Київ: КНТ, 2007. 596 с.

260. Савченко А. В. Мотив і мотивація злочину: монографія. Київ: Атіка, 2002. 144 с.

261. Савченко А. В., Батюк О. В. Нормативно-правові підстави діяльності, пов'язаної із запобіганням корупційним та іншим злочинам у сфері виконання покарань. Корупційні та інші злочини, що вчиняються у сфері виконання покарань: кримінологічна характеристика та запобігання: навч. посіб. Київ: Видавничий дім «Кондор», 2019. 444 с. (С. 190–221).

262. Савченко А. В., Кришевич О. В. Злочини у сфері службової діяльності, пов'язаної з наданням професійних послуг. Науково-практичний коментар до розділу XVII Особливої частини Кримінального кодексу України. За заг. ред. В. І. Шакуна. Київ: Алерта, 2012. 160 с.

263. Савченко А. В., Кузнецов В. В. Кримінальне право України: посіб. для підготовки до державних екзаменів. Київ: ФОП О. С. Ліпкан, 2011. 184 с.

264. Савченко А. В., Кузнецов В. В., Москаль Д. П., Сийпловіч М. В. Кримінальна відповідальність за зґвалтування та насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом: монографія. Ужгород: ТОВ «ІВА», 2012. 272 с.

265. Савченко А. В., Репецький С. П. Суспільна моральність як об'єкт злочинних посягань: монографія. Івано-Франківськ: Тіповід, 2012. 280 с.

266. Савченко А. В., Шуляк Ю. Л. Кримінальна відповідальність за шахрайство в Україні та за кордоном: порівняльно-правове дослідження. Київ: Вид-во ТОВ «НВП «Інтерсервіс», 2013. 216 с.

267. Саченко А.П. «Практика Європейського суду з прав людини. Кримінальний аспект» Видавництво Право. 2021. 208 с.

268. Сенаторов М. В. Потерпілий від злочину в кримінальному праві: монографія. За наук. ред. В. І. Борисова. Харків: Право, 2006. 208 с.

269. Сердюк П. П. Теоретичні й методологічні проблеми сучасного кримінального права: монографія. Запоріжжя: Акцент Інвест-Трейд, 2012. 800 с.
270. Сиза Н. П. Реалізація змагальності сторін під час судового розгляду в кримінальному провадженні України. Вісник НТУУ «КПІ» Політологія. Соціологія. Право. 2020. Випуск 2 (46). С. 70-76.
271. Сиза Н. П. Реалізація функції захисту під час судового розгляду в кримінальному процесі України. Вісник кримінального судочинства. 2018. № 2. С. 72-80.
272. Січко С.О. Загальні положення досудового розслідування: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2021. 231 с.
273. Созанський Т. І. Кваліфікація сукупності злочинів: монографія. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2012. 240 с.
274. Старовойтова Ю. Г. Загальна частина кримінального права Англії та США: навч. посіб. Київ: Атіка, 2012. 104 с.
275. Старук Ю. О. Кримінальна відповідальність за використання майна, здобутого від незаконного обігу наркотиків: монографія. Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка, 2011. 320 с.
276. Столітній А.В. Електронне кримінальне провадження на досудовому розслідуванні : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Київ, 2018. 648 с.
277. Строган А. Ю. Склад злочину як підстава кримінальної відповідальності: навч. посіб. Київ: Атіка, 2007. 424 с.
278. Судово-практичний коментар до Кримінального кодексу України: упор. та автор передмови М. І. Хавронюк. Київ: Юрисконсульт, 2006. 550 с.
279. Сучасна кримінально-правова система в Україні: реалії та перспективи. Ю. В. Баулін, М. В. Буроменський, В. В. Голіна, В. К. Гришук, О. В. Зайчук, В. О. Навроцький, О. В. Наден, Ю. В. Нікітін, Н. М. Оніщенко, Ю. А. Пономаренко, М. І. Хавронюк, О. В. Харитонова, В. І. Шакун. Київ: ВАІТЕ, 2015. 688 с.
280. Тацій В. Я. Об'єкт і предмет злочину в кримінальному праві України: навч. посіб. Харків: 1994. 76 с.
281. Тацій В. Я., Борисов В. І., Демидова Л. М. Актуальні питання кримінального законодавства України та практики його застосування: монографія. Харків: Право, 2017. 400 с.
282. Теорія доказового права: науково-практичний посібник (монографія) за заг. ред. д.ю.н., проф. акад. Академії наук Вищої школи України М.М. Ясинка. Київ: Алерта, 2021. 426 с.
283. Терентев В. И. Уголовная ответственность специального субъекта преступления по уголовному праву Украины: монография. Одесская нац. юрид. академия. Николаев, 2004. 189 с.
284. Тertiшник В. М. Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу. Вид. 15-те, доповн. і перероб. Київ: Правова Єдність, 2018. 854 с.
285. Тимошук В. Поняття і завдання судового огляду у кримінальному провадженні. Підприємництво, господарство і право. 2019. № 4. С. 265–273.

286. Тіліченко Я.О. Незаконні учасники збройних конфліктів: хто вони. *Механізм функціонування громадянського суспільства в умовах війни (осінні читання)*. Всеукраїнська наукова конференція здобувачів вищої освіти, 18.11.2022 р., ЛДУВС. Львів. С. 373 – 376.

287. Узагальнення судової практики про забезпечення права на захист у кримінальному провадженні: постанова Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 25.09.2015. № 9.

288. Українське кримінальне право. Загальна частина: підручник / за ред. В. О. Навроцького. Київ: Юрінком Інтер, 2013. 712 с.

289. Ус О. В. Кримінальна відповідальність за підбурювання до злочину: монографія. Харків: Видавець Ф О – П Вапнярчук Н. М., 2007. 264 с.

290. Фаринник В. І. Теоретичні, правові та праксеологічні проблеми застосування заходів забезпечення кримінального провадження в кримінальному процесі України: Дис. на здобуття наукового ступеня доктора наук. Київ. 2018. 565 с.

291. Фаринник В., Мірковець Д. Затримання особи в новому Кримінальному процесуальному кодексі України: окремі питання відповідності міжнародним стандартам і практиці Європейського суду з прав людини. Підприємство господарство і право. № 6. 2017. С. 192–196.

292. Фаринник В. І. Застосування заходів забезпечення кримінального провадження : теорія та практика / В. І. Фаринник. – К. : Алерта, 2017. – 548с.

293. Фільварська В.М. Проблема домашнього насильства в Україні та світі. *Механізм функціонування громадянського суспільства в умовах війни (осінні читання)*. Всеукраїнська наукова конференція здобувачів вищої освіти, 18.11.2022 р., ЛДУВС. Львів. С. 397 – 398.

294. Фріс П. Л. Кримінальне право України. Загальна частина: підручник. 2-ге вид. Київ: Атіка, 2009. 512 с.

295. Фріс П. Л. Кримінально-правова політика Української держави: теоретичні, історичні та правові проблеми. Київ: Атіка, 2005. 332 с.

296. Фулей Т. Проблеми забезпечення права особи на свободу та особисту недоторканність: коментар до справи «Харченко проти України» // Юридичний журнал. 2012. № 1 (115). С. 126-129.

297. Фулей Т.І. Застосування Європейської конвенції з прав людини при здійсненні правосуддя в Україні: навч.-метод. посіб. для суддів // Т.І. Фулей. К.: [ТОВ «Гештальт Консалтінг Груп» «Прок-Бізнес»] 2009. 200 с.

298. Фулей Т.І. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод: національна практика застосування в кримінальному судочинстві. Навчально-методичний посібник для суддів. Київ: ТОВ «Гештальт Консалтінг Груп» ДП «Зовнішторгвидав України. 2008. 82 с.

299. Хабло О.Ю. Обґрунтування підстав застосування запобіжних заходів: конвенційні стандарти та вітчизняна практика. Право і суспільство. 2020. № 4. С. 270-278.

300. Хавронюк М.І. Кримінальні проступки: науково-практичний коментар статей Кримінального кодексу України /М.І. Хавронюк/ Київ: ВД «Дакор», 2021. 266 с.

301. Хавронюк М.І. Кримінально-правові заходи в контексті деолігархізації. *Актуальні проблеми кримінального права* : матеріали XII Всеукр. наук.- теорет. конф., присвяч. пам'яті проф. П. П. Михайленка (Київ, 30 листоп. 2022 р.) / [редкол.: В. В. Черней, С. Д. Гусарєв, С. С. Чернявський та ін.] / упоряд. А. А. Вознюк, О. М. Шармар, О. А. Федоренко. – Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2022. С. 131 – 134.

302. Хавронюк М. І. Кримінальне законодавство України та інших держав континентальної Європи: порівняльний аналіз, проблеми гармонізації: монографія. Київ: Юрисконсульт, 2006. 1048 с.

303. Хаврюк М. Проступок, його сутність і порядок досудового розслідування та судового розгляду: новітні середньоазійські підходи у порівнянні із вже відомими. *Право України*. 2020. № 2. С. 19–41.

304. Хохлова І. В., Шем'яков О. П. Кримінальне право зарубіжних країн (в питаннях та відповідях): навч. посіб. Київ: Центр навчальної літ-ри, 2006. 256 с.

305. Хряпінський П. В. Заохочувальні норми у кримінальному законодавстві України: навч. посіб. Київ: Центр учбової літ-ри, 2008. 192 с.

306. Царьова І. В. Термінологічний характер словосполучень у мові Кримінального кодексу України. *Термінологічний вісник*. 2019. Вип. 5. С. 206–212.

307. Царьова І. В. Термінологічний характер словосполучень у мові Кримінального кодексу України. *Термінологічний вісник*. 2019. Вип. 5. С. 206–212.

308. Чернеток М. П. Виконання майнових покарань: монографія / Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. Харків, 2006. 175 с.

309. Черней В., Чрнявський С. Запровадження інституту кримінальних проступків у контексті реформування системи досудового розслідування в Україні. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*, 2019. С 7-14.

310. Черней В. В. Перспективи подальшого реформування органів досудового розслідування в системі Національної поліції України. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2016. № 3. С. 5–18.

311. Чернобаєв С. І. Повноваження слідчого під час досудового розслідування: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2020. 217 с.

312. Членов М. В. Щодо обчислення строків досудового розслідування під час об'єднання та виділення кримінальних проваджень. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2019. № 3. С. 154-158.

313. Шаблистий В.В. Особливості імплементації міжнародних стандартів у національне кримінальне право. *Проблеми науки кримінального права та їх вирішення у законотворчій та правозастосовній діяльності*: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції 8–9 жовтня 2015 року. Харків, 2015. С. 145 – 149.

314. Шевченко Є. В. Злочини з похідними наслідками. Харків: СПД ФО Вапнярчук Н. М., 2005. 216 с.

315. Шевчук С. Судовий захист прав людини: Практика Європейського суду з прав людини у контексті західної правової традиції. Вид. 2-е, випр., доп. К. : Реферат, 2007. 848 с.

316. Шепітько І. І. Судовий розгляд (судове слідство) в системі судового провадження у першій інстанції. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Харків, 2018. 269 с.

317. Шульга Н. В. Окремі питання проведення процесуальних дій у режимі відеоконференції під час судового провадження. Право та державне управління. 2018. № 1 (30). С. 221–226.

318. Шульга О. В. Затримання уповноваженою службовою особою у кримінальному провадженні. дис на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук. Спеціальність: 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність. 2016. 256 с.

319. Шульган І. І. Прокурор в кримінальному процесі: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09; Львів, 2020. 238 с.

320. Шумило М.Є. Критерії спрощення процесуальної форми в кримінальних провадженнях. Актуальні питання теорії та практики досудового розслідування кримінальних проступків. Електронний репозитарій НАВС України. 2019. С. 147–149.

321. Юріков О. О. Детектив Бюро економічної безпеки України як суб'єкт доказування в кримінальному провадженні. Законодавче забезпечення діяльності Бюро економічної безпеки України : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Харків, 17 трав. 2021 р.). Харків, 2021. С. 209–211.

322. Юріков О. О. Звільнення від відбування покарання з випробуванням за вчинення корупційних кримінальних правопорушень і кримінальних правопорушень, пов'язаних з корупцією, на підставі угод. *Нове українське право*. 2021. № 5. С. 146–151.

323. Юріков О. О. Особливості кваліфікації умисного пошкодження або руйнування телекомунікаційної мережі. *Підприємництво, господарство і право*. 2021. № 5. С. 209–214.

324. Юріков О. О. Питання класифікації суб'єктів доказування під час розслідування кримінальних проступків. *Актуальні питання теорії та практики досудового розслідування кримінальних проступків* : матеріали міжвідом. наук.-практ. кругл. столу (Київ, 14 листоп. 2019 р.). Київ, 2019. С. 193–196.

325. Юріков О. О. Слідчий як суб'єкт доказування в кримінальному провадженні. *Актуальні проблеми досудового розслідування* : матеріали міжвідом. наук.-практ. конф. (Київ, 5 лип. 2017 р.). Київ, 2017. С. 351–353.

Інформаційні ресурси

<http://www.president.gov.ua> – офіційний веб-сайт Офісу Президента України.

<http://www.rada.gov.ua> – офіційний веб-сайт Верховної Ради України.

<http://www.kmu.gov.ua> – офіційний веб-сайт Кабінету Міністрів України.

<http://www.mvs.gov.ua> – офіційний веб-сайт Міністерства внутрішніх справ України.

<http://www.court.gov.ua/vscourt> – офіційний веб-портал судової влади України.

<http://www.gp.gov.ua> – офіційний веб-сайт Офісу Генерального прокурора.

<http://www.minjust.gov.ua> – офіційний веб-сайт Міністерства юстиції України.
<http://www.reyestr.court.gov.ua> – єдиний державний реєстр судових рішень.
<http://www.nbuv.gov.ua> – Національної бібліотеки України ім. В.І. Вернадського.
<http://www.catalogue.nplu.org> – Національна парламентська бібліотека України.
<http://www.ials.sas.ac.uk/library/library.htm> – Бібліотека Інституту Поглиблених Правничих Студій. Велика Британія.
<http://www.ukma.kiev.ua/ukmalib> – Наукова бібліотека Національного університету «Києво-Могилянська академія».
<http://lawcentre.org.ua> – Центр розвитку українського права.
<https://www.naiaau.kiev.ua> – офіційний веб-сайт Національної академії внутрішніх справ.
www.nbuv.gov.ua/node/622 – офіційний веб-сайт Національної юридичної бібліотеки.
www.library.univ.kiev.ua/ukr/title4.php3 – офіційний веб-сайт Наукової бібліотеки імені М. Максимовича.
<http://www.ep.espasenet.com> або <http://www.european-patent-office.org> – офіційний веб-сайт Електронної цифрової бібліотеки Європейського патентного відомства.